MIC. # 8439 (RAB. 1768)

DERUSH ‘AL HAFTAROT VE-PILPULIM ‘AL SHA’AGAT ARYEH.

דרוש על הפטרות ופלפולים על שאגת אריה.

KASSEL, GERMANY: [17--]
ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

כתב יד
"דרוש על ההפטרות תקמ"ו
לפ"ק פה מנהיים".
(עי' שם בעמוד א' דיזעס
ספר איזט הדייץ ר' ליב
אויפיבאך ודרוש השלישי לפני
הטוף בעמוד א' באמצע משא ומתן
בהלכה הוא חותם "ודוק ליב
אופיבאך והצעתי זה לפני לומדים
ביאכצייט של אדוני אבי ז"ל
תקמ"ב ").

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

micr # 8439
~~R. 4404~~
R. 1768

אב בספר תורת כהן.

57 שמעון

55 בר פה מיסל

30 ר' יוסף הורנו

דרוש על ההפטרות

זה השער לה׳ צדיקים יבואו בו

תקמ״ו לפ״ק

LIBRARY

C 3637

הפטרת בה לחדש ונמשלה בית ישראל

בנה ולאחה אילת ולאחה איך לאותב אינפס בעאר בתרבות על ואב מלך
ארבעה ביראה וגילו בעצבה אאי גילה אלה באי . גילה לפתאו נעצבה
ולמלאך לזה לאוצר אול רגים רגים בו תשלה עליו כיצ כתבה רגים ולאה
ורגים בו תשלה ואיך אמלך אומר לאחה רק אין לכנים לאחה לו אתמך
תלמנת וכל ובהפיל הפסיל רגים ולאחה בהיינו כי אמר לכנים בעאר
נינוה ואין לכנים לאחה אולאמלי ואין להלחה מרגים גילה בעצבה
כתבה בה איש כצו לאור אבני בעל תלמשלים תשלוש אמתיו ולגלה אותן
לאי מלש ואבלך מרס נבכים לאתה לכנים בעאר / ובוך
אבאר תלאינו וכל מלין בבא בתוך פיל לאינו בהיינו ואין בו חצאים
ובה אסיתי להפלש ולא אשר הי יגדר פ פעיל חב על לאסרה לבפ
איבת חצאים וחב אמר להפלש אופילו אבל לאבה בעבאה לי כל כתבה
חאל /
הלאובה אל אאל מלבחך אמר בילת אבה הבינו ובר פין אילולאלה ה ובאלל
עבאר אלל והנים כמלים בלאם עבדי ואל שלא אינל הבאו חוטא ובה אלאה
הלאו בה אל לאאור של אלל ונמס בנא בלאאו לאוחטאו באופל בה /
הלאו ובאתה אה אלה וכל לכבודלה להולאה בהאו בבדי אבלל אאנו לבצר
ואל אאי אתבה הלאו ובאתה אה אלה הנים בבאתה בא פיתל אנם לאל
אל לא בתם לבך אל כלה אלל אנבה ונמס אי ריי כלה בבר אנינו
אל ריי לכנים אל כבא בהבינו אל בבאו לל הבלל לבתר הבל
אבל בבלבנל . לבלבלל בבה הנים אמר ריי אל בר מנינו לה אי
ובר אלכנים הטמס לאג לאו בבר כלה הנים ובאר אלה פסל הבי
אלה אלל הנים בבבל לאל אה אלה אלל בבנו אל לאנ

נתפס ונעשה אונס הלוה. בשעת שמשיאה אשה אין כולה לו
בעצמה אין כולה בעצמה ואותם לאו בדרך אירוסין אלא שמשיאה אשה לו
נעשה הלוה בחזקת לו אדם בהיות בתולה ו
בשעת הקדשתה הקדש בשלמו לבעל ולו אוכלה, ערשאה
אלעזר ובתיאל הקדשתה. אופלה ואם כבר,

בעדות בחלק אם יאמר כתב לאדם שם שחריק בעדיו אשה בתולה
חנני תלמיד ויאמר לבן אשה אוכלת אוכלת עדי לבן היו אשה לו
מלא בעדו ופריק העדות שם חבל יאמר פרחל בחריק בעדיו ולא
שאלה לבנה ושאלה החלה אלקחתי בשם עדי חי על בחריק בעדיו
הוא אתשן המחלה לאו חלקו בעדו ומלפיה לחוא בחיי בעלו
בן לתשקמנו לי לאחיו לאה אתשן את הילדה אתבילה אלמה בהתפס
לבן ואחר אתשן אלמה בלא חלקו בבכרה ואם לא אתשן בעלים לאו
אלמה בהיות אולו אחר אחר אחר יאמר אלמה אלמה לבן בחיי
אלמה בה אולו בה ומלמה לו ויעקב לאה לאלמה לבן אחר אוכלה אם
אולם אם תשקמנו לו הוא אולם בעדות אחר לי בעדות המלאכה
אלה לו אלמה הם לחוה ישר לתשקמנו אותה, והם הכלו מלה
אם תשקמנו המחלו הסולם לתמר בין חלקו ושכל הלוחמה
אלה ובה פירוש הפסוק ולוי חבל והי לי ראשי אוקאה הלוה
אם נתעסק אוכלת בה הסולם לבן אמר הם כל כלל ונחלה
בהיות בעשה לה הוא אחר והי לאם אחר.
חלה על בחרך בעדי בעל לו חלק לו תשקמנו אם ולא
אשר אם נשה לאם לו ובה אמר אחר אחר כל מלה לאם
אחר חלו בחרך בדי לאם אל תבקר סדרי סדרי סדר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ל״ה בא״ל ספר טייך איפלו תשלום פסוק צם (ס״ו) וקבש חדש
ניסן שיהא כ״ה ניסן בכי אמרי וסאנע כמאנע שייקבעתא
ואת הפסוק כי רבי אומר שייקבעו שיקבעו
אלפסיק ואת תשפרו וכו׳.

ל״ה בשלח אותה ויצאו אותו לאלקים שיהיה כולם נתמלאו ואל.
ונמס לאותה הצורה אותה לא בלבד ונמס הלוש בפרקבסי
בכמבכי ל״ה אומרים לא בלבד לאמן באוהב ולאמן בסעה
ונולבאיך אופה בבכוהבלבד בלאון לא הלחב אל
אלה ביותם מאירך בלשנא אל אלה לא לה ביבצ האמת ע״ו
אל כבאיתם פגאל ביומא ונקרטוות לפירלא האפלו באלה ב
לא אל אופה טע׳ בכבי האמת ע״ו לאלהב יותם לאמר
ביל כבאלי ונלב לה הולא בים איתם פגאל באגלה בלי ב
אלתם לפידתם לשולן פתחתם תבתם תומר שלתם מחב בא״ו
אה תמאם לאול אלאו לב אמר בהיים לעקפל לא אתפן
לכיעלכיעלן ונעשה כולל לאלה בלבדה אולל לאלו באותם

בשעת הדרוש אין לו לאדם אלוה אחר לבד מאביהם שבשמים,
ובשלמותו אי אפשר בלי הדרך הזה רק אל בעמדו לה אדם עומד בטעם
אלהים יחוד והיינו בלהשיג בו ואלקות איך לפסוק לו ולאין
בבינת אזן לדבר אמת אמת לעמוד או לפחות לאלוהי אלהיהם
אבל הדרך אחר המנין אדם בלתי דינים איך האמת אוכל
אדם הזה יהיה נשלם ויש אין אחל האמת ובה אומר בלי
אך תשמר גם אין לאלוה בשעת הדרוש גם ואל אחר לאחר
בכל. והחולם אחשל על לבן אלה אלהים אם כלי מלהים
בלי אל אמת אותם לבד ובה באומר הקדוש ויאלו אליה בם
שבאין אלקות ואל כלי אלהים ויש אחל ויפר אחרן
הוסף לם מלכה אלקים.

אך לעתים בבוקר אדם בלתי אין לבדו אין לעמוד אדם הרואים
בארמון ולעזוב בקמלה. לבדות אחרון תמה בלתי אוכלים
ואם בא אדם כמעט בעשה ואדם ופחל מלאכת בעל
אדם לשאר הוי אין כל ~~[illegible]~~ תמה העשר תמה
בעלו. ובה לפי בעומר הכי תבלו פרבע בלתי אין בהיות
אלהים אבן אחת לו ובר תמה אלה הנה הנה אלהים באמת
עד לעתה וכל ובוך.

ואמנם אומנם "אלהים" נקרא אינו אמונה מלהמחה ובגדול
האמה וכל אלהים בלשון וכל ואיתם בעמדו אמרו כולל לאמר
סולקטור אמרתם עבדי מלא טובו ואין אלהים אופן לאין
אמה אומר לשאתם בגדולה אמה וכל. הבדוק מלי חסיד
לשון ובלבם לקרות בתיהם ואל אי לקיים אין אמה
ואמה כתר אמה בלשון לו עבדי בכל מלי חסיד. לשמחם
ובם אמרתם אומנם לא ואל מלי חסיד לשון ואל אין אמה
אמה תמר לבנומנם אבאם וכל.

ראיתי כיצד חפץ לבית בהנים בבי יסי אומר אומרים אותה
שפה ונותב כמה ומה אדם ומלה וכיון בכורה
אמרו לזה אומרים לפי עיקור הילדה מה אומרים לה
הרי אתה אומרים אומרים כיון היא אתה כולה אורה לעשות
שבועה וכל אומרה אלא לה לומר לו אתה בילדה
לכל אומרים אלה הרי ודוק מטים ובפחת ,

ל"ק יתן בלתי אות אלף עזיהו אותה באמרתן כי ארי הוי אמר לעמה
הוי ונוחה לה אל גלו את אמן . ומאמר הנולד כולה הבי בומכב
הגוים הברבנו לגלו הוי אלבדר על עזיהו להוא סבה כולה עזיהו
הוי בדין אתיה כל היתה לבעל ובאמת חטא הקטן מקטנות ולכן
הוה כדרך לגלו הארבכם והבית אומר אלמן להופת החטא
מעזיהו ונפש בדה יהיו לעקם לרוס אל כל מאמר אליה על תתעל
ודנים אומר עזיהו את אמן לאה אבדה אל עזיהו בודאי הוי לו חטא
בהיות לגנב ואיתה בלבדי אוקמתם כל חטא ומנפש אומר הוי
אמרה נאלו לו סגי גלו הוי אביר ולפי לסבתה להוא בדין
גמור לשלדר אדם . נאלו לבדי אומר /
לל כנסו לאחר ובהתגל כעבר ארבה כנסו אותה בגמר בחגיגה
כיון כנסו חבל כיעלותה חבל בבגד וכל . ונמרע היכ
נבמעטו תב אמר אותם לעבדה הלו נתב אומר אותם לגומר /
לדבר בהיות בלתי לעקרן . ומלה הארבלו לפי לל בלתי
לדבר הלו אלמן חטא אל כנסו לדעתך לה לתולו
ומנ בדה אופן נמר בה לה לאבדל לגלו אבדתך בפעמ לעבה
אלמן בגיסות לבעל לבנה אבדה אבלו ובאה סטים שלמן
הל אולת שמה אבדלסתר בגלי תגובסתר הש לשמ נעמאנו
לעבדה הלו ונמר אלמן בגיסות לדה הש אולא הלמ
אלמן אל ותלו לפי רבי .

ואחרי אלו הלשון ולקט ולא תשרוף הוה לפני יום ולשון לקט ולא תשרוף
רק הלילה כמדומה לי. הפרשה זו באה אל הפסוק אחרון
ופתח אומר לך את הדבר לאמר לשון לזמן אחרון אותם
ופתח את הדבר לאמר תכף, ובודאי זה לעניין אומר ומתנים הגיון
אחרון כמו ~~בכל~~ בכל אותם ימים הבאו ועשה בכבש
הנמים כמו עני הנפש אחרונים הם לי אחרים תבאו על עני
אומר ~~ולקח~~ אוכלים אותו ואומר לא אותו אופה לבשלו אוכלים
והנפש הולכת אשר תכף ומיד לקט, אולם אומר כמו ובה אומר
הלשון והלקט אליך ולא תשרוף את הטעם ובוקר טוב
ואת הפסוקים בו מיון הגיון הקבוצות ופירוש הגיון הדולמנ
וטוב לשמו אוחב

הפסוק כי תלוי ויהי מאיר הכל ופסוק לאשר עתה יבעט
לא מיון הדולמנ והדולמנ לשון היא אלא הכל ביני אפרים
אשר ואחר הכל אותם הם אולה אחר עדן עלו אפרים לאשר
אשר בודאי אפרים לו בין אלים, כמו אלה נזון.
בלילה הכל תלוים ואל הדולמנים ומאמר הלילה הימים
בקופיטל, ב, בין גב לשמש אבן
ועכשיו ידע אי אנשי הלו הגבלים לכולם לאור עמך
אנשי ומאמר אלו הגבל לך אמר לאותם אשר הם יבוא
טוב לכתוב גם טוב לשמש עכבל אשר אתילה אי
הסאותם כי אותם נתנו. בהיות כבאמר אנו לו חטל
לו לשון ומאמר אנו אמר לכתוב ובה אומר עכבים יבא
אי אנשי ואותם גלו מה לכתוב ובה אומר הלא הבל
לך אבינו אבינו טעם באמצע ועדיין לשם בשלום
שם בכם

הם בעצמם יכולים בכל אופן לקיים את הבית לשם
ובזה לא יהיה שום חילוק בין בית לבית. ובה
אומר הגאון הגדול בהגה שם הגדול בספר
בית הבחירה, כבר נתבאר לעיל בהגה אבינו אות
כ"ו

הפסדים ויקר. ויעלה בדעתם אותו הבית הוא לעולה בעצם ולא
אותו אדם ולא כל בית הוא שאלה בעצם לשם
בקול שאלה בקול הוא הדומה לדבר אסור וזו היא הסכלה לה של
בקול הלא גם לשאר

ולא הבית לאותו אדם אל אותו בל האלוה ולא הוא בעצם בעל.
ובדבר זה לא בעל בעל אלו אותו האלוה ובעל בעל בית.
ולא נשאר בית אלקים אותם אותו בלעדי ותלוים בל האלוה
האלוה אי/בעל אלו בל האלוה אלוהים אלוה מאי בעלותם
אלוה בעל בל אלוה בכבוד אלקים לאותם ולא בעל אלוה
אחר אמר בבית בל אלוה אחרת. ובוודאי לא אלוה ובעל אותו
בלא אלוה הקדם אבל אלוה אלוה אלוה ומאי בעל אלוה
אלוה. ובל הגאון בל אלוה אלוה אלוה ומאי בעל אלוה
לאלוה ומאי בל אלקים. בל האלוה בעל בל אלוה בעל
בל אלוה בעל אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה
לאלוה בעלותם אם אותם אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה
בל בעל אלוה בעל אלוה בל אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה
! ועכשיו בכבוד אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה
בל. בהגה בל אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה
לאלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה

עצמיות לשם בחינות בוז ולאה לבד עמהו חב יבשן
כי בוז אולם מכיון עכשיו ורק לאה ובעצם לשם
עוד ' בתשובה ובמיב אחרים אחרים, ובהם אחרים בחיים
ולבשר בו יש יתרים מאוחרים להעיר על הבטחתם לבני אדוניהם
בבשר. ולזה לו בו אותם בבחינה ולו בבחינה בני
בני אדם בעצמם אנשים ולבם האחרים ולזה לו בו בבחינה
אל עולם אבהם כי אם אמתחות להעיר בדומים בעסק
בלאור בבחינת לעולם. עיין בתורה בבחינת אדם בבחינת
מלאו אורות בלאו בלאו ולשון בלבם
בעבם הארוכה בבחינת אחרת. אותם לבו בלבם בלבם לשון
בלבם לבחינה בבלאו בלבם ובעצם בבחינה בני לו בו בבחינה
בעולם הבחינה

ובלבם לאה ובלבם בוז ולבם בבחינה בבחינה בבחינה
בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה
בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה
בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה
בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה
בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה
בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה
בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה בבחינה

ואומר מלוה ולוה אל תלוה ואמר המלאכות לפני
ועל בהמות אל תלוה לי. וכתב אבי הלוח אל בהמה
ולוח בהמה טהורה אל הכלב, והלוה לשאלה הרעים
אל הגאולה לבא בקלקלה והבל שני הלבנה. ובמה
לעזר אל אולם לאויבים מחה והלם, ובאבן ברזל טרם
כאו הנשים העולה בתוך אויבך ועמיך לפני הנפש
אויבו בולעו אחלמה שהיה רבי. והכלים בעץ ובאבן
אלה אותה שאם היו בעבר שם בבל ובעץ ובכל לבוא לאבל
לך רבי והבמות בעץ ובאבן ובמה אין כבר ואם העולם
לבוא לאלהים אלו. ברבי אומר לאבה בקבלתם תשלה לחמתם
ברבי לעלו. בבקשה. ולכן נתן תשלה אלאל הוא קשם אלפים
כמו רבי אומר לאבה בקבלתם תשלה לחמתם לעשון ובחמה
הי אלאל. ומאמרם עליה בעבר עלמים הברכתם ולא מאמה
הי לבעל יתר לבעל הזה בעבר לבעל אומתם ל חמר לעשות
בולעו האומתם אחלמה ואין לבל שנות נתבעו אומתם,
ומאמה נשלתם לאור. לבוא לבל לבוא לאבל אומתם גבי לחמתם
גבה הנעמה לך אלאם עליהם הברכתם ומאול אפם לבאומתם
אומל הנעמה כל רבה בא ארבל בתים הלל ומאמה
נשלתם לאור כלאה אנוח לעבל לפני לחמה אומתם אויבם
בקבלתם אומתם הנמה לאור נשמעם ובמות נלבאו אלאם
כלבאומל ובמות הנלאו ולבאו לאו מרבה ולאן
בעמים בואתם אומר הרבים אומר נעמל ל נומר
לאות מל

ועוד בעוד בלבה לבחר ובלבו הקדמה מאה
ואל הקבר הבא אמר אמר לבן לשון בלי לאמר לך
לעלה עוד בלבה לבחר בעדו ים, ואם אל העניה כל
מקום ש שלא יעלה לו לא לעמוד להבדיל ואת לעולם
אליה הולכים. וכן בזמן בפורים הלחם ובלבה
אם אל לחמנו כמו לחמנו לעולם כמו אל בעצ.
ובבה אם נזר אבל כמו לבטל הרבה בזמנה
אוכל בעוד לחזר אמר אל יהי בעבור אל לחמנו.
נעם לאלה בדרך לעולם לכן אם אל הלחם

לעולם כל עולם בהיות אלה פעמים נמצאים וכב
אל מקבלים לעלה כבר ומן אל. ואם עדיין עדיין מהם
הלל אל בדרך לאיש בעבה ובבל נבראים אל לעלה
ואת אל לעולם. ואין עדיין אם אדם אל לעלה אלה ובעבור
אלה הוי גוף אל כמו לבטל בם ובבל בעבה בעבור נפלו אדם
מה אם פלב גופה בהיות אלה ואם מה אם לכן בעבור אלה
הלל אבי פלב גופה לעבה מה אם.

אין בעבור אל אבל אל ובזר לפם אי לאמר והוי העולם
לעבה אל לבן המלך לפי כל בעבור אל להי אל הקדוש
לו לך ואחר ובלה מה מבעבור אל לבאלה יום מבעבור
אדם בעבור ובאמר הוא אל לבאל מה לא לא אל
הלל אל לעלה לאדם בעבור

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אותם ובה אומה לאול אומה שבטים חטאו ולשונות כתבי
בימה שאול חטאו ואומה טמאה יפה כיומך ואלה הם
לבדה ומה הטמאה יפה תטומאה גדול חטאים
וטמאה שאול חטאה בהוא בהוותם רוח כולם כלים
כמו לשבים המלך סמרבה על לאול כולם בנים
ולדרכם הבאמו כמולם לאוש הם חטאים בשם אל
בסתם. ולכן שאול חלל בלמו גומה טוב לו
כמת חלאה, ולדה אומה בגד אולתם לו יהיה
כלומר לחלאה לשאול אום לא לקחתם לחטאו ושאול
לבם בשאמה חטאו / ובדר - כלומה אל מעון
לאותם ובדה טהרם ובלא לבאולם טמאתם ומשלו בשאמה
הומטים והחל אות שמאל.

ואולם מעלם לאומה לאול בהיום מה לשבא הבאמ
הכרמל לאמר מעבה מל לאו לבאה מלאותם מעבר
העולם ה/ מעמאם שלה לו לם. ובמה/ מה מעמם לו לם
שלה ובלב בה סופה אותם אותם בהיום מ/ מעמם הלם
ולדה אורה מל שואל מ/ מאמר לאו גומם לאול הבאים כלם.
לכם לאומר מ/ המעלם הבאמ ומעלם יב ובלב אל חלו

הם לשון מבחה טוב הבלשה מחלה אחים לבאוה לפה יום מעטה
קו מל לשון ובלב מהאולו הבאים לשון טוב מבחה, ומעטים אים בפלב
פלמה אומם לשון מעלה בום אל לאו ובה סמה לשון בום גם מתעם
לבמה לם אומה לחמאם הכל ובלב מלאול לחמאם לפלאם
הלו גדולה וגדל אים מעם רק מה לשון מלבהה ובה מאומה לשון מבחה
טוב בהיום אמלו אומה הלו מבחה טוב ובלה ומבלה הלה
הבילה אחר לשון.

ועוד הקשה מדוע אינו חייב לכתבו מי שלא בפניו הבאה אינם המוציאים אותו
כי הוא קיים אותו אל בדרך אחרת
הוא אינו בכלל ובאים אינו לאוקמי אינו חייב
אלו בדי אינו בכלל אלו אינו מוציאים אותו לאחר כאותם ואותם
לו הקשה מי בהוא ומתחל לכתוב ומיסב אותו לאחר והיא אחרת
כגון אותו לאחר ואחר לכתוב ומתקיים אותו אל הרי אחר. ומתקיים
מי לאחר מכתיבתו אל אחר כגון אותו אלו אינו אלא
אם אותו לאחר אחרת אם נמי אחר בדבריו הרי הוא נמצא
ומה אינו כאלו אינו. שמאל מאלו אינו אלא, וכל שלא אתיה
לו כאלו אינו אלא אם אינו מכתיב אל אחרת אלא אם אינו
אינו בכל אלו אינו. שמאל מאלו אינו אלא אם אינו אתיה
אינו מכתיב אל אחרת אלא אם אינו אינו

הפסדים לא. אולם פסוק שני באותו דבר אל
נמצא לאחר הלחמות המאורעות טרם כאן אולה אחרי ונגל
באורחה הרי הלשון של בכיכר לאה לו אומר שבכיכר אחר
בכאן בכאן פרשת לא לאה נאמר על שני אנשים אחרים
אלה ונאמרו ופלגה ופלגה ונאמרו לאומרים על
בדרך לאה לעצרים באותם בעל לעלה כמו בעצים תיכל
אלה ואלה אוחלו אומר אוחלים אלה ובכל אנשים הרי
באמרים כולה שמה אומרים על לחיים שאמרם על לאומרה
אולם סוף כל לעלה ומאז חיים ובכל לעפר לו שמה
הם אומר בעצים לעומר באופן בלה, לעל בעורון
הם אם לומר לבו אלה אם. לעמל אומרים להוא אולה
בכבר פרק לבכר אולה בפנו אוחלים בכם לבוכל
בעמל לבכר על אוחלים ולא. לעלה אמר לבכר
בביום כמו לאומר האולם מעמה ולהמעמה לעלה
לעמוד בלה ולו על לבל לעלה לבכר. ולו. כל לעמל בכבר
לבכר על, בה לומר בעצים לעל לעלה בלה לבכר לעמל
לם. לעמל בכבר הלה

ולאמר אומר בלה לבכר. לבר אמרו לבכר אומר
לבכר לבכר אומר אמר אמר אמר ולו. אמר לבכר לבכר
לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר
לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר
לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר
לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר
לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר
לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר לבכר

ואז לקחו עפר אדמה האדום ועברום עליהם עליהם באמצע
ברית בדרום כדרום בגב שבוט לאור חובתם היה בהיות
זה הוא חנם על אותם חטא ומנים הם אז אל כל עם
ואל כל היהם לאו הם שכל מלחי חכמים ואל אור
פתם וחשמ אותיהם וזה הוא אמרה אמונים שבגאת
ועברום עפרותם אפרו אם אלוהים

אבי נבדק מל ברך אמר אל בגיטין הסר מלכים והיה
מטרה הבאת לשלום מלחמה וכו' ואיתם בגא לאם
אלה כמים כמלכים אל הבנים שלכות מעבר והם עם
שלום כמים הבנים והם עטרה כמים אלכנים. באות
באות בלילה בתפה ומתבה הלילה בהיות באות באות
בה אותו הלילה המורה למראות תבנה אמנם מתבה
לילה בהיות לעמודים מלך לכך הסר עטרה בהיות
המלכים ובה אמר הלה נבדק בהיות כמים לכך
קומר כי לפנים יהוה מעוז ומצוה מאיר לאלהים.
לבוא מלפנים האבאה הלך מלך אם לכמלאכים בפנים מלך
כמשיכים מאבי הכמים פלם הוא לה ומב טעם
אלהים בלילה אולם ולכמלאכים אולם יבקש המלכים
אמנם מעבה עיזים מלבוא הלך וכו'

פרשת בהר

בלי אומר סב כשאתה רואה אל אותו ולבסוף אין לאותו ובלבד כמו המקום
את השדות ובגלותם את לבבם הוא באמרה בתקבות ס"ל
הבי אלבכמו כמו לוקח אדם יהיה מלמד לעשות לעשות מלמד אי עבד
שונה לבעיסה ולעיבוד אחרת יהיה לשבוע אלא שלעשות מלאכה מלאכה
בלה. אלא כמה הוא הם מבשלים לעולם ולך אומר באיזה מלאכה
בהיש אל תלמד הדרך וה עם הילדים היא בתוך לשבוע אותם מאומה
ולעבד אחרות שלקחו אותם אומר ומתשוות כלים אפילו לעשות מלמד הלקח
וה ם אומר הסר לה לעשות המלה אב לעשות מלמד וגם ובה הוא
שמא אלמנה הוא ילדה ואמרים לעבד אחרת, הר לבוקה שה אל
תשוב הל בבי לאים חולק הר בבי לו לא אתשון להסר הילדים
ולמרו הר הטומאה מלמד כאן לבבה הקהלים הם עמם על שה
לבבה הקשרים לה ומלמד לא בהיש מקבלמרו כמה לעבד
מלאה הירא לו לעבוד על מבינו הנפש ואל מלא מלמד לו נגלל
כל מה לעבוד בדרכים בלבו אלה לבוקה לאלה הר אחת לטומאה
חלק אומר ולכן לו נגלל ובה הוא לאומה הסר לעבד אלבכמו
בהיש טומאות חלק. ובה המלאה בם אומר לבוקה על
אומרים נגלו לו לבבה אלבכמו ומה לו טומאה לעבד ומלמד
ומלאו אותה הר מי מעבד בילדים. אם נמצא המלאה אומר לו
הבאמרו לו בור המלו לאותו אלה ולא הם הסרים מי לבוא מלמד ואוכל
תבות לכל אם לו הבו חוץ לבית הר מאה בבנות אל לו כסף בעת
בילה ומי לבוא כמה בשר ובגד ומכם חוגות ולבעלהוא עיקר הולכים
בלא חלק ובם סמאוא הילדים בור תבור הל בלבד הולכים בבנו
ומלמד לבבה בנתים הולכים בלא בית מאו לו בור המלו לאותו אלה
בבאים לו לעבד ולא ובה הוא ומלאו אותם בהיש מלמד
כלומרים אם מלמדים הל לבבה תה מקבלים לבוא תמן אותם
ולכל מה לעבד אה תמן ובלא חוצה טומאות בבה הל לבבה מלמד
מלה כלומר אם ומה מלמד אל לעבד ולא:

ונפלו אותם בגיסם וגרמו בשלהבת אחרת ונגע לאותם מן אותם בגאל
בפסח על פת מצות שלא קנוה המצוה בלאו קנה אלא אם
לאול מן לפני כל האנשים שהיא מרגל מרגל ונעשה אדם לעצמה
תלא לפי בהיות כמו לעצום בגאל בשר רע. על כל לוסים שלא
קנה לחם בגוסם אלוה אחרת מלחה מן. אלאול בלא לעקור וק
נגרם הוא ונגרם באחלמה מי כלל. והנם גם ובעל/ עלמנו אולם
האנשים לו בעל הרשה והנה הרואים בגסם הבולע הקלם לאה
אלו אותם לאום לעמה ולאה לו נסמכים לאולה בגלי אולמלמאמן
גרם הוא לאולה אחר ויחלו אותם לפי כמלה בגאה מעמה אלה לעלות
בשנאה ובעצם אלה לחטאם. ואנשי הקלמה האנשים לאה אמלמה
לגרו כלל. גרם ואחמול אלו חצול מלחמה והאנשים לו בעצם
ולכן כמה בגאחה ויו בעצל מלהעקר מלהסמיך שקרבם ובמה ומבו
ונעמה לפני לה הבלמנים לבקורה הלשם מלפנ לפחמ כמרה אולם שתחיה
לשמר לאור אלכם לשלם. ואחר ולבלה חבלם ובעצם אותם בחלון ובאה בי מלכה
בלשון לו אלה מלחמה אולם בגלה הבגאה כמו אלו הקלם לאה בגיסם בגאל
ובגאל ויאל ילה מלחמה ובנים הנם בגאו לו כעל הבחילה לעמה,
בלבם אולם לאולה כמרה כמרה ויאל ונעמה לפני אלבמה.

אלמלמה אולם מלו בלעסאולה

ובאתי אולחמה בגלה לשלם לאה שלחה מלחמה ובגלה ולו אולמלמה
הבגאה אלבלם בגלה אולמסם לחבסם לאלמה אולם ביאה ובה
בגם אפלו בבלבם לאה לאולם
אבבה בשלם אם הבולע בגלסם לפסים תגלים כלה אולבלם.
נגם בשנאה לבגם נגם הבגלה בגלים לו. אלו לאה מלה ולו
ולבלם לגם אולמלם הפסים לו. ולם נגם ולא לבלו ובגם.

בלשון כשרות שבו כלה אומה לאלף אלפי אלפים לשם
ולא לשם וכן והיו לה כולה ביום וכן הנה לכולו הלשון אלינו
אמרו בלשון הזה לשון הנה לשון הפה הכלה אמר אלוה
עצב אלוה לה אמו כלו לפני הבנות האלה והנה הבורא כולו
לשמחה אלינו שלא אבדם ואין חסרון וכן וגם אמרם לשון
ולא הנה פרם אלינו לשון הנה אמרם הנה אלינו לא לשון
אמרם כאמר הפה לשון הלשון הנה שופר הכלה זה
אמר והנה כולה ביום הפה כולו לאומה אמרה והלבשתיה
אמר לו הבורא אמר אמר הקדוש וכו׳.

הפסוקים החוזרים.

בעמוד הקודם נראה כבר אמרתי בו שתי אותיות לבולה פירוש עצב
לבו אלוה ויפה לשם אין אמר ועצב לבולה. לבולה שהיו כפי מה
פה אומרים ואלוה אותם בעמוד הזה בכלל גבי הם לומר אלוה אמרו
אלינו לבולה יבא זו וכל עצב אחר כל ואין אמר נגזרה בהלה
בו עצב אלוה לבולה אב גב בו שלה בכלל עצב בעמוד ומעמד
לאור כמו לבבה הראשון כאומות כולה פרה על הבולאים לעצב
כמו לבבה הבורא הכלה בה ואל לא אמר אלוה בהו ברחלה.
הלא לא אי בה בהבאו מאי לבעצב לבולה בולה ובה הקיים
כבלו ואדון אלוה לבבה חא בגבולה בלא אלוה בפ׳ הלא
לעבד בא אל הלא הנה שלום לאור בתכו בפיל לבו הלבות כבי
וכל נגבו לבולו הלשון בעמ פרה בו אלוה עצב לבולה אמר אפלה
לומר אלוה לבולה לבו לא אי לבו לבבו אמר הלו אלוה בלבו בעצב אפל
אפרשה אחוי כי כבו בתן בכל אלוה א
כי אמר לה באל ובאלוה לבבו יפה ובאלוה הבל יהבת הלא הנה
לבולו עם אלוה ואמר בכלה בו איך לא אל לבבו לבולה
גב כל הלא אמר בארבעה אלוה בבלבל לא בבלבל אמר
לעבד אלוה כלבבו לבבו לבבו ובבלבל אלוה

נדר אבל הרוא ויבדל בלי שאלה חכמים ומה בדומה
לו. פירש הרוא ר"ש ז"ל ובאמר הרבים מן אחרון שעשה אזלינן
מן לאחר שלמה ובאו בדי. המבחל בבית מן אבילות לא אמר לו
עד אחר ובבית אחר לאמר שמתו אזלינן ומקל לו עכשיו נגד
בלבד בלשון ביבר לקרוא אבל טוען בבית אמר אחר שלבש
הרוא מיד ונשלח לטעון ובמה בלבד הוא מאמינים בלון
מי שנלבש לטעון אמר לבעל בבית אמר אחר מה מוד ובעל
אולב בלבד אמר הרוא לו בהדיא בי אמר אחרון הרבעל.
ובמה מי שלבש לטעון.

ובמה מאמינים בלון לטעון אמר לבעל בבית אמר אחר מה מוד
בלבד אמר הרוא לו בהדיא בי אמר אחרון הרבעל.

תלמוד

בלשון בלתי ברכה אסור ברך ולא בלי אבל עשה לבאר
זה הפסיק בלי ברך ובין בלי אבל מעשה אונס אינו בעשה
בתעשה בלא ד"ל כי בעל בזמן בזמן ולא. ובאמת אמרה ברכה
אסור ברך שאתה נפטר מן אלחמה ולא לבוך ואם לאו רקאוו לך
בלי אבל מעשה

הפסק לבולאם ואמרתם כי אמר ולא עיר לקבל בזמן בתרבה
ובין יתבי ושלח לבין יתבי איך לשות בי לקה בלשון אונס
אי בגמר ברכה לא כשיקרא הבר בשמה עבר תורה ולא
ובמה אל תתחר בגמר ולא ואם בעל בלבד גמר ולא אבל אלא
לשון שלחנו ולא. ונ בלבד תשובה אם לתשלם לו אינו בלבד גמר
אל לתגמר מעשה אלא. והנם בעל מן התלמוד כל ספר בגור
בלבד לחויב לחוכיח מה הבנו לבר נאמר לא מעשה התלמוד
הראשון הענין תשובה לפיוסה והנם בוודאי אין מתגמר ואם
אם אלא אם אלו אי לחוכיח מן אלו ואם תשלום לבן
ואם באבדו יחבעון אבל בגמר אינו אבד לשון אחרון

אופן אבל הוכיח וכן שלמה ה' לבו עתים ויגד אין לזה שלוה
ובין

כמו טעמו הלא אותם בילקוט ה' עבור כבוד פרוה שאלה
הן ישראל אותם אם אדם הרבה קונים לכבוד העולם אותם אם
בישראל ומשיבין אותן בישראל ~~בלשון~~ כמו לשמה כמו לשמה כדרך
ה' אלוקי ישראל בלבד אבל אם אומר זה הוא אומרי זה הוא
גנב לשון אשם הבאתי. גם אומר זה הוא יקח אבדה אומרי
זה בדרך אומרי הוא אלהים אותם הלוקח עד לבוא יעקב
וזה הוא בכתוב לא עובר לשון יעקב וכו'. אלה בבילי
אותם שלמה נעבד אלה ישראל יהוה ומלאים אין מהלא
וזה אומר הנבי' טעמו הלא. וזה אומר ילקי ונעשה
לא יקחל בית יעקב בהיש ואתר לבל ישראל כשלמטו
לא יחול וכו'.

בבל אבו אמר הלו ובבל נבל בבית וכו'. ההשלמה ופרוה
על אבן ואם ילמדו לקו אלה לבוא ונלמד בתורה לא
תשים בעונות אלה עבד ואם אבן אינם עולם אלה עבד
ולא לעבד ובכל כמו לקח ספר חבורה בפי בעונות אל סבור
אומר לבני לקח אומרים הבנים אם בעל ישראל ה' נוב עולם לקל
לקו אבותם אל האי בבל בבית ולבנות וכו'.

הם טמאת אמה והבטל ולכבוד אותם אלי ופסיק לאוכלת ולאה
אותם אלמנות אומרים אותם בספר נתאב אבל עצמו בכל לפנים.
אל פסיק אותם אלמנות לאמרתי ולקחת לאותו אבל אל אחלם לבל אלמנות
לאור כלבי ובה הוא בעוונכם ולמה לאמרתי בהיש לה אבה
אבל בבל בעלמות אופלו כלב אבל לאמר בתעות אלי אולם
לקולם כבה אלמנות ולבל כל מחאים כמו לאומר בעלים לבים
אלאי אלמנות בבית ל בעוונו אה האל אם אומים אלמנות

כי אמר בהיות כי יש לאדם בריעות אינו הוא אלא אל כל
בגדותו שאינם בעבודת אלהי כשם שלקחו אותם כדרך לאין
דרך טעות ולא יתרחקו ואינם לתקן כלל.

ואלו ענין הגדולה לא יגיעו לעולם וכל. אינו מצוה בגדולה בלי שום
בדי ובמעט מי שמקבל אותם בגדולה ואינו באותם ל שיגיעו בהיות
גם לעולם ושאותם כמו מסולבלים ובמעט מקבל אותם בדרך
אחרת בדרך ושאינו בהיות בתור אותם. ואלה בעבור שהם אינם
גדולה וכל אינו בחשבון ומי אינו בחשבון בהבל/הבדיון מי שלא
בשביל אלוהים אבל יקרו אינו בהבל/הבדיון. כמו לפי בלעדי
אינו אלוהים אבל יקרו להיות לך ובעבור לאחור לחשבון בין
הגמר שהחליט אותך אותם גמר אינו אומר תלוי לחבור לה
זה אלה הגמר היו בחשבון בלעדי אינו היו גם בהבל/הבדיון ובין
לגמר שיבא אותם באותם בלעדי אינו בגמר ובין ובין
בקרוב אלוהים לו יקרו כי אינם כמלה אבחה. ולאחר בעבור
לאותם המלה בהיות אלוהים לבחון אינו בה נגמר אל אותם
אבל יקרו הגמר לו בחשבון בלעדי אינו בגמר בהבל/הבדיון ובין
בקרוב אותם לבד אינו מלו כמו וכל. ובזה אמרתי כלום אל
הגמר לו לעולם אינם לבל/אלהים הגדול לו בחשבון

באור כי אינם לאבד ולאמר וכל לבחון לזה אלה הלשון המדבר
גבי כמה כמה אינם בגילו אומנם בגמר אלה גבי בגבון
כמשל אבינו בגילו אינו לך הוא הנקרא בגבון הטעמים אל הגמר
לזה כמשל גבי כמה אינם בגילו לו אבל אינם נמצאים אלו
אינו אבינו בלעדו ובאו אל הטעמה וגבי בגבון היה עבדו
אטעמה ואל כמו [illegible] גבי אינו לזה כמשל אבינו
בגילו רק אם לשון הלבו שכמה אחרת אלוהים

מילה לפי הלשון באיתה בעמוד אומר כאשר אותו הוא בוודאות
אבל אבין לו ובאיתה לו אבין בשו אשתו אומר הוא אבין אבל
לפי כי אשתו ואם לו אבין ואבל הוא אשה ואבל לפי
הלשון לו שכרתי לו אבין בהיות בשו אשתו, ואם לא לעשות
אשה הלשון וכשהשוה לפי לו אשה אשתו תהיה באיתה
בעמוד בעבור שהיה לשון אחר ואבל אין חלק שם, ואם
ובפה נסור אותו שלוובאי לו הלו שלשון ובין.

קרלמן בפה בעמוד לב ואמר כי אשה כי לא אבין אלי וכל
בסד ואבל כי בקלה הוא ובאמר לה הוראה איתה
בעבור חבלי הבעל אבל אחרא לשם הוי חבלי אפשר
ואין הלבה אותו חבלו ואבל בעבור בעמוד בלשון
לה ~~לשון~~ ולפי כי לו נשבו לו אבל אבל לפי חבל
בעבור בפה אלה ולפי אי אחר בפה לו אבל אשה
בעבור לשון לפי אבל אבל בפה לפי אבל אשה
הבית אלה לפי אבל בפה לו לבוא אבל אשה
בעבור לשון, אבל בפה בית לפי אבל אבל בעמוד
הוא כי אבל אבל, אבל אבל אבל בפה
לה ובין בעבור בעמוד ואבל אבל אבל לו אבל לפי
חבל בעבור אין אבל אבל ואבל לפי אבל אבל
אותו אבל אבל בפה אבל אבל אבל אבל
אותו בעבור בפה אבל אבל הבעל הוא אבל
וכל אבל אבל לפי אבל אבל אבל אבל אבל
אבל

אותם בי אולם אוהל מועד לעבדו שמה
ואת בלעו אלה אותם, כמו ספר עזרא
והומה אותם לשרות את העבודה בשביל
בית בית ישראל אין רוח ויהי אין אלה
בית בית ישראל בי הם אלה שמרכיעה
בין ובין לבין ראש. ~~[illegible]~~
ועתה הרי לחמה אל אחיו, כמו הומה
אשר לבית אלהים יתבעו הומה ורוחם
כלה הם אומרים שמשי, ואתה עזרא
נתן הומה לעזרים אחיו אבינו
ואלה לא אותם הומה כל ואלה אחיהם
ב ומבין אותם כל ובה אומר תבל
~~[illegible]~~ לאו עלמא אין לכם
טוב ובולבין ~~[illegible]~~ לאו אוכלים בכם
לאו ~~[illegible]~~ תבל ובה אומר כמו
את לאומר הם לכם לאו אוכלים הם בעולה עתיד
לאי בלמה להמה ישראל כל אותם שם לאומר
תנשאל אותם ירוה הבנות לאמרי עמרי ועמון
מלת הומה אל בעולה עתיד והיה עם
שלאו ישראל, לאול ובון.

ולמה עכו"ם אוהבים עצים ואבנים וכל הדברים הבלתי
הכרחיים ואמר הרב"ם ז"ל בחלק ג' מורה נבוכים פרק ל"ו
מהם לו סיבה לבחון ית' עובדים כוכבים להתלות
את לבם עליהם על שוותם לו"ית אי"ל [illegible] בעל
[illegible] הלבה תבא כי ביד בכיות לא יבינו אבל
אבל לכן כאות לנים לבה בהבאי שמלאותם אלהים
אותם בלתי וכל ואלה הדרך כאולתם כתקואותם כמו
גם ואחב מעשה. כמו אלהים אולם אתחילה באמרו
הבין ראוה לאוא וכל הבינה אשר בצע שולל אשר איש
בצע אי יכל ועיין בדולמר בדורות ואולם שלם תסב
עולה [illegible] אחרים אשר אינם נמצאים ואולם בבי
לא כל יכולת הבדולתעה ואולם לאמר אלהים אתחתון
גבול לפי ישעם מאוד מאד כל בלבבו. ואולם ליאל
כת בשתי הבאות לחמץ לאמר אלהים שאל אולמותם
וכל ובי לאל ובאבם בהיות לאלה אבות לה חקק
בדלתו ובאבם לבקשי אלה ואמר ואולם אלהים
עצמותם. ואולם לאמר לאל חלו להתלותם
לאל בהם אשר ואלם היולה הבין אויב הרע
מצב ולא לחמו לבודו. וכל יאוב לאלה אחר לעשות
לבם. אולם כמו לתכלית בדולה הבין אולה הרע
בבין אלהים הטובים

נתן לו לשלם לו. וכתב הרמב"ן הלכו לבית הדין
אינו כפסק אחרים. על שיטתם הא אולה כגר מקום
אה אם/ לשון אחרים פסק הדין ל אלמנה לתן/ הטעם
ואם נתן לה לשלם אלמנה בבית אביה גם הטעם
לאור תורה כלפי והבין לא לבין פרנסת אשה
כי לאור תורה אמרו אמר אדני כלפי אינם בעלמו
בשבילו אומר כבר בטוח שיש לו תורה
לא בגדי שם/ ונשמה לא יגיע לו ויגיע כלפי, ויגבה
בלשון תשלומין לאיש ואור תורה בוא לשם בטוב יה
תבלו ואין בוקר בלבד יבכה בוקר לבוקר
סלק כו/ לתיקר הטעם אלמנה תורה/ ~~לשם~~ טעם
אלמנה בטל לבית אל וזה הוא לאמר כולל לא לעשות
בהיות כולם לא לא שבעה לבית ואלה אם
אלמנה אלמנה בלא לבה תורה
לבן בואר ובמרחקו הלכו אל שבעה אלמנה
לבית אל בבית כולם ואור תורה בואר הבטחה
אל יש תרבה הרעה ואלה שבעה בגדי
אל לבוא כולם לבוא הבטחה הבלבלמה ובלבלמה

[illegible] פסיק בין ובכתיב כי שלשיק ובלשון
אינו לכאורה לפי שהיה לו נמוש בחיו על [illegible]
לפי שמה בנשמה בלבד יצרה באומה לפי אינו שלשי ובלשון
אותם נמוש הוא ברך הנמה אבל מבחוץ לוכר
לכך שלמות ונבל אמנם זולת אמיתי אבל אמנם
בלי גלה יצרה בדומה שם לפשוט אם הבלת נגלה
אבל בלבד ובה הוא האומה אינו שלשו ובלה ושלב
בשם הוא לכל אלב הנמה בשו לאומה אחרי שלב
אם לה לאה אומה הלשיק ובלשון

אינו בלהי יהולשון בלבד ונמה בנמה בלבד ואם בהוה
בנמה בלבד אולם הוא אחיק ובהלת הנמה נמה אחיק ולו
שנמה אולם אמנם לאה יבלק יוק בהנמה בלבד שבוה הלב
ואלה בבי בדם לאולם לאה לאו מבל הנמה בלבד
אבל לאה ואלב בנמה אם לאה בלבד הנמה בלבד
אמנם בלבד בלבד בנמה בלבד בלבד בלבד בלבד

הם חלקות בית פסולין אל הי עדי ולא עד חטאות אבלו ובכלה
לפי ובחלב מעשר פירות הנוטע אל פלוני האולמי ואמנם גם
אנו ונעשה חלק ונפרטיני מן בחלב בשם בעלה לאב ביקו נפש
אל בעלה אותה בסנהדרין הם בא בלי סר יקח אותו ובעלן
בית בית אולם לאור בחלב אחת ולא יחלק אלא להתר להם ירחיות
בהפסיל ופרע הגאל אל פסיק בשם בעלה וכל אשר לחאה אובדן אחת
ונלחם בשם באבקן ופרע אל פסיק אם חנות לן הם לאב והאמת
לכל ונתנו אם פגיעה מן פגרי וכל ואולו לפיכך הלך חמשה בירות
ואלה חשב אנו אל אולמה ואמר לחשב אאומה אלמחה אות וכל.
ולבם על אמר אם אנו לומר בשם לאותה בי לאב אומר הל אומרן
אמור בכל לא עיתאל אמר חשב הם לפובי ואנו לא לאב כל
ונקבל ראות אחיק ונשלם ונבקש בשם ונשל בחלות מלהאחן
ובא נשל אלא לבין ונתנו פגיעה וכל. ואלה בשם בחלבין /
אם לבעל אמי פרע האמלם בידיה בפר תשלם בשם בחלבין
בן אל בעלם פרע בחלות אלה בחשב לאבי לעץ. תאול ואמר
בם אלב בחלבו. בדרשה לפלה סכל לחלק חו אלם בעיר בחיות
אנרים. אנו אלה אלב אמר אלם בן אות בלה אל ובכתב
אות בדיה יצלק וכל לאה נעט האי בלעתה ואלם בחלבו
נשלם אותה) אם אבותה) לב אחבע אלה בריה) ולב הכל)
נשלם אותה) כלה בבר אם אלם אמר האי לאור אבאבלם
אמבם יכלן ויעלה ובה אמר ובכתב וכל נשלו לאן
סלם אמי לאב. נלנו אל אלם חשב בלנו לאן אלם
אילאר בבאשם לנלם לבי העתי בל אל אבן ובה
בנת אל אר כתם בבאבלן בהיש אבן כתם באבלן
אם אל פשם בנבאי בשל בל אי בן חסם אבן

ובה [redacted] ירך הפסיק חטאות יהודה בחיוש אולם בשם להאה
הלמה אולם האבלים חמה אביב לחלה אל לוח ובכבד וגו'
אפילו בני לשלוח תשובתם חטא חבל תלון בחיים בחיוש
בעל ובה כבר בשם בעלה לכן אביון בטהר ברוכו
כב אמר ה' אל הנבל לב ובה בחיל חנם לב לבוא
ובה אלים הלשן התחילה לשון חנם ואוכל אילם ובכם
נשמה שמוכם אל טובה אל [redacted] ולב כשל בחומר
אמת כלו בחסד. ויום בעשה בהרבות שם ע שה לשון
ושובה לו ובקרן ורמה לו הלשן ושובה לו לב ושלום בקל
בקרן לב. והלא הרשע בחלי הוא לשם שלמה בחיי הלא
לכל ומאוד ע ל ושלום בחיוש על הבות לחיי לבן שלם
הלשון אילו לשם בחיי הלא אולם שלבו שלם אבדם לא לו לשם
בחיי הלשון. ובה הבאה אומר הגבעות לבטח בבטח
בחיוש בטח לא בבטח אולם והוא ישלמו אמר מאוד
ולב שה הגלות לא והיו בקרבה בחיוש יחלו יחיו ולא הלה
טוב בחיוש הבטח אולב אל הבטלים ובכל הגבעות לבטח
נבלו הוא בלשון הטוב בבטח האולם שלא יגמר לו מאוד
אפרי בחיוש בטל לחיי לו לא לחמר בבטח
ובלבי בלשרת לו ביאב שר ואמרו לחאל לחבר בלה
אולם בחמר לבי. ובכל הגבעות לבטח ובלי והלה בטחו
שר בשלו ה' יהי בחשוב פרחאפילו בבטח לחיי לבי

[illegible]

[illegible] אמר לו אל תלך אחרי רבים לרעות.
[illegible] אמר לו אל תלך אחרי רבים לרעות
[illegible] אמר לו אל תלך אחרי רבים לרעות
[illegible] אמר לו אל תלך אחרי רבים לרעות

בס"ד

פרשת בא בדרך הפשט בפרשה ב' ויהי אם כבר נגלה,
איך שבמצרים ביום אם לעמה, לחיות אשה לצאתה לו ויצא ולו יהפך
ואיכל בשרים לבית כתיב ויהי אם אשר אל לבם אם ואכל
אמר ולא יאכל אלו יפים אשר לו לבם אלפי כאלפים וכן וחר אל
אמר בין בני ישראל וכל הנס לבאותה מה שלא להלחם מה הקב"ה ונגם הבאתן
בעולם יהיה גלה בבית לשלח לבם אם אם אם הבאתן
ותם ואלעזרים ואל כלה מלהאיר ע. עבל מיין בראב' תבילת אם בשלה
כתיב באורים בלתי אמרתן לפני אותם לעמה, לחיות לאו לעמוד אמת
ואיבה לעמוד בבני אלה ולאו לעמוד בבני בוד. ובם מלה בפ' בשבת
ויפקל אלה יהיה הלך כבר לבוא מלאכתן. נעלנו לעבוד בעלנו
או יהיה לו הוא לפני כאו לעמה מלה שיעבוד בתבל ובם פירמתמל בבה
לבר באם לעמה וכל אלה שבל באם בהוא כלאה בעל נגלו הבני אולו
יהיה בעולם ואון מעולם אל באם וכל. יהיה נאמר שיבוד לעולם
באם ואון לעלות כמו הבני בשם בני אבם ובני לעם בתיב
אם הקב"ה אם לו יהיה מלאו לעמה. ובה הוא לעמוד אבל
יהיה אבם כבר בני בוד לאו לעמוד אבל לאולם אם ואיך לבה האב
סב בני הולך לבוא לבעמוד בהבו כמא לו יבאו ואל שאו חיבת לאיך
ובה נאמר בארבע אלה אחר לו אותם יבאו ולא.

כי בלי בעלים הבה יהיה אמל אם אבבך אביו ואון כאלו בחמש אלה
באותם כלה לאמר אחר אחר אלה לבבך אלו ואל אמר בבך אבל
מילבעולם ובה פירמתמל מילבם מלה מילו ארבע הבחמון יהיה /
והלל אמר בפ' אמל אלמה כיבעבר כאלו בבחלה אבל אינם כי בלי בעלים
האל ולו אמרים כיבעבר אבה /

ומה לא ידעים כי אחר בנים לבם הבלל לבל לעמה ולא יהיה בלבב
ומה בבלים כאל בעולם ולא הבלעה אם בבלים בה פסיק אבל לבל לאבים
הפסיק אבל בבחול בעלבו הבה מלה יהיה הבה פסיק אל לבל לאבים
אם לבאלם אמרבן בעלבו לבבים לבלבבים לבם לבאלה ובם לאו בבלים
ובבה לבו יהיה הפסיק אל אל אבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים

בתפילה ליל ואם כל הרחמים עליו עשה על ידי. לכוונו לשבת
אבי על עשה ומצא אומן ולקח אותם אינו בתוקף בתוקפם בתוקף
בלי יד שלוחם כדפה לא בחיוב זה יפה לאדם אחר בכל אופן
בלי. עשה מקל. לאחר כל יהודים בלי אוכלים לא על עשה ואבדון
אתנו הבשלה ואם הוא אין עשה על כמו יפה לאדם אחר
ואם יפה אתנה ומה סלק אין לקבל הנה אתנה ומה סלק.
ואולם על אתנה בחיוב חלק אוכלים נגיה לאולם
אין כלל אבנם - ואין הנשרה כי עצמו הוא.

ם. נלו ויאמר אליהם ולקח אי לעבר הבאו ולא ותשוקתו אליעזר
אשאל לאמר. אם יבחר לו לאדון ואבקש מן לאדון אברהם אינו
בחיוב בכל אברהם אבי. חסן אינו עתה בכל בראבלין
שאל כלל ואם לא אומר הלום עם לאדון יחיל לבקש יעבר
לאמר בכם הלוק אלהי. והעם הבעלת כלל בעונה אופן
לא בחיוב לאליעזר בראבלו יבוא לאליעזר הוא ואופן אינטרוולג
אומנם אמר כלילה הבכם לאמר אז אינו נבה אומר
אינם כי יבא בכל בהיעדר אוסרים לקבל אומר
בכסלעב בחיוב אבינו לאולם הבה אבל הלמה. ובני
הנא ויהלו לאמר בכם אם לעשו ואמר האליעזר אמר בה
אבינו אלהי בה בהלבב לאולמרם לאמר כי הוא
ם לאבהיות הבכם לעבר הבאתם בנים בני אלו יבוא
פלוגתא אחות יבוא פלוגתא ובהבר לאלקבר נעשה אברהם

שאלה בא אדם ונתן כסף לחברו לקנות לו אתרוג (ולולב)
ולשאר מינים בעד שלשה זוזים. כ אומר הנותן שיש לו
לולב ואתרוג שלהם כראוי ואינם מצוים לבית הלל
בהיות שהם מצוים לבית שמאי ואינם מצוים לבית הלל
אבל ונתן הכסף. והיום שבית שמאי אינם נמצאים
אבל לשיטת הגאון ז"ל ובשרשים ע"ז בחומרים
ובשרשים ג"ו. שאלה מה שם אולם

ה"ל ברוח הנבואה ע"ד. אחת מהם מי לקיים וכן. ויאמר לו וכן.
והלא הנשמה אל לא הלכתם מן הגר מי. כמו לאומרם כולם
הפרטים. ואמנם כולם הנשמה פרטים אותם מי לקיים
בהיות לחרמון אמר חמור לרבם ואחר לפחות בלב לו לקיים
ואינם בעצמו בחולין בזון ה"ל כי הוי אבינו. לא יעלה כי הוי
אבנם לא אבינו אלמם אותו וכן. ובשו בני לאומלאות
בנשיו. שמרו ולכפרו הלשם יאמרו אחרים בלב לו לל ואל בה
והם

ומלכו אולמם הכל מלחמה מקום אומים בשרשים ובהמות
בלבם מבלי אמצעות ומלו כולו כמו בעלים ספרים לל
ה"ם לכולם כמו נזרה ונגלו הנעלמים אמולם שהתנו אזו
בעל. ולא בבה הלל אומים מסמים בקלות. ויהי אחר
בלם מבנים ויאמר מה שים אומר הלל מבלי
הנתר ומרקם והל לאומלם אמר כולם (ל)

אשר בלתי ערוך / ואז הגיע אליו לעשות ויקן עבדים
לעבדו לשמרון. הקב"ה עולה בעובדא איך
בו אפילו הרעב ואיך הקב"ה בו לעובדא אותם
הבורא עצמו קרסו לעשות באיפלו כל זה אם
אנו / אנשים בדשון גוים עובדים איך ובא לאומתנו
אנחנו עובדים אותם אינם עלינו אלא הכיר בורא
אל לעשות ואז בכל עולם אדם אינו בטחון
את ויבדו הנשים בלב הקדוש קרסו לעשות
הי / לשה הלכו לבא ואיך נעבדי / חבל
שמאנו רק כוי / הגיע אליו לעשות אבנים
ושאר כל הטרם עולם אלוה בלבד / ואבנים
עולם כל הבנים הנים אותם אבנים קיים ואיך
לא אדם עובדים ואינו אולם להוא אז כל עולם
עלם אבנים. אולם אם אבנים שנים אז אפשר להודות
ואז אם אמר לנשים דבה הוא אומר הנים אותם הלם
ברכם אותם ואיך אם עובדים הקדם בובאו אז
אלהים יצוה ותבינה והיו לאומה בישראל להוא טוב
אלהים בראו אם אמה הם יובה ויבדו הנשים
בהיות הזה בעולם אומר הבטחון לעשה
ישרה ועלו הוכן והבא עלינו רק אלהים בחסד
ויבדו הנשים שלא עלינו הם לעולם

[illegible]

ויאמר יהוה ואברך בזרעך, עתה כבוא לך אל
בריתי כי אמת. הנה כלות אור אור עין מבטיח
לך עם אויבי, שלא אוכל אומה אחת עליהם בלבדו
לא תכבה לו אור לאוהבי אמת.

מה לי ולך עד שיר לי אוהבי ובי.

והיו לשרתים. ארבע וכל הנמצא לאלהי, הנמצא
לאלהי ארבע ירך אויב בארמון אין על אלו אלה אין אלהי
בעוד מלכי לא אמרתי זה לו מלכי בהיות הלשון
תמיד בלבד לא לזה אמרתי יפיה ה' לי ב' אמת
ואמת חולם. לי שני שלום אוכל הלשון אלה אינו אמת אלי
שלום, וגם הוא לאור כיסי ולאורות, ארבע כיוון
בי עד ואין אלי לאדוני הלשון אמור ושלום לך אלי
הן בכל בכור ויו אה ישמע לך ומת עשה לעמים אלהים
אויב בהשמ"ל ה' לו ויבאו אלה ולא אל לעמים וכל כמה
הגיון הקבוץ לאמר. גדרך בחבל לעמים ואין אל מיולה
לאמר חשבתי הן יהוה אבות ומשלו אמר אמר עין
אלה אוצר ומשלו אמר אמר אל לו הו אולם ואמר לעמים אל היו
ובמה אומר אמר לשלו כאה

אילו אולי אותם בלבד בלעדם גופם ובה נתחייבו
כשם שאי אפשר שה' ישים לב לזה שיעשה לאדם
אינשלה לזה ואז לא יה' יהפוך לבבך ואמר לשלמה שמעה
הפירוש לא יעלה בדעתו בקרוב אליה שיהא בעשה בקרוב
ולא כאומרו בלבו בלעדי גופו ובלבד הטיבה:

הפטרת פנחס.

ובבה היתה אל אוהלו לא

ותלה אינבל אלוהים שיר בהתנגן ובקשתו בהיותם כי יעלה
ויי לא יבחלה לה' אשרתו ברוך בבקר ובלילה אלה לאמר
אבל ומן יום יום עשה בוודאי כך היא ולא שיבלה אותם
אמר בוודאי הגיד מלאכים לדעתם בוודאי לעבד אותם
הלכו אחרי ואברהם יאמר לו הבא יום להביא כמה מצות
אלה. ונמצא לזה בדקו לבדם אחרי בא בכוח. ואמרם אותם
בעמדו בהקבלה שלם לה וכל. אור חוקל אלהים יה נבהם
מתלוים ונתנה לחמו לו נתן וכל לבבו לזה בדקו תלים
ונתנה אותם הקבלה מהם לבדם נתנו שם אבל בלעם
בא שנתנה מלך המלכים בזה לא אמר אלא אולי אותם ואל
בבדם ולא נלבבו לבדו לזה הבה שם לה. שיעשה בשלום
אותם אמר אל אל חלל ישרה ואולם אמר אלהים בלבדם
בבדם בדק אל שמיר הנה ואולם אל מתים ומתן לתם אוכלו. ואולם
חלל.

נשלם אולם לעולם ולא בעבור הסרת אונס בדבר
שנשלם בזמנו שהיה חייב לשלם ובין אונס
הנאוס הלא יהיה בפירות לבד ובה אונסו אולם בקרקע
אם בא אדם אחר ואנסו אשר ובה אונסו בפירות אחר
בהיות שהלוה יצא אחר הסובלנות כאן לאומר נתן
בא אדם אחר בפירות ובחר בשתלה א/ל בזמנם
לא בעבור אופה לו אופן.

ואם ויקם הלקח מאפרתי אזי ויהיו בני לשם הארץ לאמר
ויעבר אשר אחרי אם לא אמרים אי ולשם ויקמו לשם
אחרי הסם בוז הלאלך. ואנשים הנמצא אחרי בחסן
לשם ויהיו אשר לאיה כי אין אויל להובים ואיך לפה
מולם כאין בהעלם סכנה ואין לזאת כבי להובים ויהיו
כי אין אויל אך לשולם לשם ויהיו ואם ויהיו אשר
ובקרקע הלשון כמשמעו ויהיו לשם בקרקע יקום בו אולם
נמה לא אולם אחלי כמשמעו ומקום לשם יחיד אבל
לקנה לו ונשמר ואך לקנה ויהיו הנו תשוה הם
יהיה לו הלו אותם ואמר מחמת לתשוה מחלוקת
לא תהיה אותם.

הם אותם כי לא טוב וכל אותם בחרבן
לקנה אך הנה כבי לא טוב כמשמעו ומקום
כמנה לשם ובורם מלפני אחרים ובאים בפסק הלבאה

לבאורה לפי שיטה הקודמת אפשר לומר דלא הוי כמו שיטת
הלכה מה שמבטל אותה, ואינו מבטל בדבר אחר אלא אותו
בלבד. כי טוב אינה אלא טוב ואינה בלבד לאיזה טוב
טוב הוא, ולפעמים רק. נמצא לפי זה הדבר אינו
טוב לגבי דבר אחר כי. נמצא לפי זה הדבר אינו
תמיד מעשה עמוד בהיות הדבר אינו אלא
כמלך אינו מלך אלא. ובגדול הכבוד אולי לא
ומדמה אם נבין אחר כמו אחר. מיון לא יהיה
אמיתי באמת ואם לא מאמר אלא לבד לאיזה טוב
ובה אומר מן ש כי לא טוב לאומרו לאיזה אלא
טוב.
ולא אמרתי לא מדי הבאתי אותו. אינו בבאמת בדבר
בלבד. אולי בזה תמצא אמת שבמה אלו כמעט ומאמר
מ סתירה לא יאמר ובאור הבדל כמעט אינו
כי אולי סיבה ברש אלא מיוחדת מדבר ברש
אלו רוח כמו לי, ומספר מיוחד אחות נמצא בדבר
טוב לי לאמרו אלא אמר אמר עלי כמו בדבר
הכבוד אלא כמו כמו מעט כמעט ואולי מסר
כי ברש מדי לא אלא. כי אינו מספר נמצא
מדבר מה מתאר אלא בה כמעט אמר אלו כמעט
ומאמר ברש אלא ברש מעט מדי מדבר אולי
מעשה הי הדבר אמיתי ואולי כמו אלא

[illegible]

[illegible]

בהיות ארמי הלך לחוצה לארץ בשליחות אביו ואלה
ועליב עליהם בלשון חסל וגיול. ואלה אחרי כדבר אלפסין
לפניה חסיון ואלמא לבלשון אנשים ואיש ישראל אלמים
להבינו שלמה בשחלקו הרעיל בגוכלו הקדוש עלה
איש כאולמנו לחוות אבל כבוד מלא בוחר שאהאתן לו
בלבן ושמחה ל אופיו לבן לבם שובבים הקבוד לחוות
שלמה ואלה לזו לבלי לחות שהרלו ובה הקרוב בטרם ולמחק
וכל איש בחוון בלבו לו עשה קורס לבלשם לכם בטרם
מלכו ארחות הבלמן שהיות אלמ לחוכן ואמר בזה ראשו
ובעלו שלמה בדרכו לחם ושלב כוון שובב אנשיהם ומלא
לחלק בדבר לחמנו

בבר כ נלר אחנו ריל/בחגיגה יב לא נעבדה הרחל
מלגל/ע להגיו יהמלמדה בדר ובחשמלם ל/ילה
מלר ארץ נתרה לבל יהם רבו לחות כבה יגלה ל
נעבר בל/הבוה בחולם אחנו לא איחל ונא בלאוהלה
רבי לבלר מלא ומלב חולמקוום. אנכם אם הבה
מובלם לחוה לאובדן אלא ביהם נלר כבד ומלב הלם
לל שמחות מלא. ובה ראוה לא נעבה ולא.
ובה לבלל איך ידמה כי לבלי אנחנו לחלל ראוה
הבלה ובדרם אחל נחו לבל בחלל הבלה ובמלב נלר
אנחנו ומלב מי אלוה הבלי ויהבל נלר הבלה.
והמלמד בבלל אל הראוה לבלל אל חחם ולבלאמה

ובמקום אחר אותו לא יהיה אילו הקב"ה הוא/ הוא
אותו בגופו בתחילת הגוף ואולם אין יתר לא. ואי אפשר אותם
ואפילו עשאם בטהרה ואפילו יבא לידו ביום אחר ואותם
הרגלים ובלבד ואל ידרס בו אותם. הם הוא הוה אלא אותם
בקולת פרוש הפסקים ביום לאחר בתרי לאחר אסרו חגם ביום
אי יתרה. הרי חגם אלעזר ויש הם אלמא אי יתרה לאוכלין
לבני מהרו ובמעשה ואל יבא לידו אלא יתרה לו אוכלין
אשר בובאו כשקיבלו ואי לו אוכל ביום בובאו לו
מהרו אוכל אדם עדיין אלא בזמן כמה אוכל לא בגבולו
אומר לעיל א/ מהרו לו יבא לו לו מהרו אוכל בלבד, אלא
מתקרבים אלא ובהקיבלו אוכל אדם אבל ביום לו לומר/ מהרו לעיל
אבל אלה אמר מעשה / לומרו אבל לאוכל ל אוכלו הכל/
מלבד אלה ואם ולאלו/ לו בהיום אותם בעצמו מעגלה אלא בו
אלון אותם לו. בעבור אדם בלי אותם או אוכלו לאכל
אלא בכדי הוא אותו אלא אלא בשלו ולב הוא אבל אלא אם אוכלו
והוא כל מקומות.

כי אותו לוסלה ביום אלא הלו בקבלה לוקמו. ובה הבקר
ל בני אתמול לבם אלא בעבר הבקר ולא אלא הם הלון
אילו בבקר לאחר אומר חובה בני לו. ואם אומר לעם הוא אחר
אינו שהיום לו אם לבקר בשלו אומר אומר אומר חובה ולבשלו בעבור
אומר חובה אומר אומר לבקר מקום אומר אומר אומר חובה ולבשלו בעבור
לו ואומר חובה.

בר לו ולאכל מהר/ באוכל. אבל לא מהר/ בעבור עדיין אם
לאוכלים בבשלו ולבקר אמרו אמרו (111) לבקר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אותה בתור כלולה היא נכנסת אל בעלה ובעל אומר לה
עדה, שבשעה התפילה היה ראוי לך שתשאל לבעלך
ותעקר אותו אומרת לו אם אתה אומר לי אני אומר בלב
אני אפילו פה תמול בצרי ושמן לא בלבד אותה שעה כך
אם אתה אומר לי אני אומר לבי ריקנים אתה וגם פה אבלה
בכי רב בלבי אל אל תלמיד אומר לרבו אמר לי אשתך
עקרת כלום חפרתי אחרתי אומר הלך ולמד חכם
אל תבין בדברים וגם דעם לעולם אלא שבאותה הלך אל
הוא ~~[illegible]~~ ונשאל אותה אם אתה אומר לי אל תלך ואל
בלבל היא גם לבין אלוהיך אל טוב ורבוים אלה שהיה אל
אותם הטעמים אל אל בבית אותם אבי יעקב בשעה
תשים אותה לשרות אותם לה בחלב שהיום בתשים אל
בני תשובה. ואם אי אפשר לי שתהיה ואם יהיה
אם אלה שבבית פה אל לעלות בלבד תשובה ובה הקיים
אל אל בבית אותם אלה טוב ואל אל אל אל תמה
בשלו אותם אשר בתורה אורבה לחטא אל הבנים
אל בלבל חסיר לעלות תשובה לפטם אותם הבנים.
שם היה הלך אחר שרבי אומר חסרים מלמסרים
אשר לו חסר אמר לו אל אלה יתר ושלו לאמר אל
ואם אלה אומר אמר לו אל בבית אל אל אל
בבית אל אל אל אל ושמר אל אל בחו אל אלה אותם

הפסוק כי תבואו

כל דבר וכל שמחה שיש לו אדם לחתן בעת
הוא מקרי נגע צרעת ובדקים הכהנים בא ופסולין
ונטמאים בנגעים וכלים

ובמה אמרו. אמרו בשם חכמים בשלומיהם
בשה יהיה הר, ואז/ חתן לרבים ובזון,

כי בלעם וכל שלא בדרך הנאות רשות בחתונה אל תי
בלעם יש אל תעבים. ובמשמע וכל תשוקו לשמחות
לבל אבול אחל אשר אפילו הרחק לא יהי בלעם.
ובמה אל תנסרם. בהיות שיי הארוכה ארטחנ
כי בלעם אל שמח וכל. וזה הוא כי בלעם הבירע
הוא הקיפל אלי אחר ובהלם רחאות בלעם
ופתחו לעורם תניב בהיות שיי אוי לזרעה
הנאת בלעם הכוים אמר רבי בר יוחנן
סב כוי לאמר כי אלה יי בלעם ובמה אמרון
השלום. וזה האמר אחר שראתם פתחו לעורם
ובלכם יכולו אולם לסרם לבל
ונאמר בלעם לבל הנאלם הפלוח ובפסוק הנ/ה
וכל לבמה אחיהם
אותם הנאמר בדבר בעמים ותלה הנאלמאה אלבאשם
לה ומבואר אחשן בעמים הוא ובזוי ולכל עם תנילה

אינו מבטל בבית כי בטל בקיום היו אומר אחר הבל יבטל ל
מעלה ואינו בטל לו לא ומחבר אחר המעלה אחר לא ומבטל
עם סמך הר אולי הרגיש לא אמר היו רע בעינו
בלתי ראוי אינו איכפת היא אומר כאן לו מבטל
כי הבית אחולים פיעל הר הפעלים לא לו לאות
ואמרתי כי הי הי עתה בעת לשרת אחולים ל
אם הבי לאו ומה ומה שלא הפיחל הפסוק הבא
על הבאר ודרשל כל מן המעלה המלא הפסוקי ולכולם
אפלו לאור הבל עולה הם לפי הפסוק ראיה כולם
כיל אם אפלו לאור בעת כולם כיל באלה
כתב עלה הבה וגם אי אפלו אלה אי לבוא כיל כ
ראיו ומקרן נעלה אחר מה ומה הבל מלכין בבדולים
לבוא כיל כל ראיה מה עם נעבה בלבן בבוא
כי שלא מלה הרגש אפלו אי לאומם כיל הוא ביום
ומלכי סוכה בעולם ומלכי בם ומבעבים בהבה
ואם לא כבה אחר הנביא לה בבית אחולים בבוא
אם אומם כיל בבית הוה כל טוב ומלכי סוכה
בבית אחולים בבוא עלו כי לא מרגלה אחולים כיל
הבעות אלבו מה ראה עולם נעבה הלא אל כבוא
הבאר כל ומלכי לכיל הם לשון הפסוקים

הקטן נפשי

שלא אוכל לו שום פלוס כמו אמר זה היום ה' אולי עזרו לו
לו ובשעה אומר עליהם לא אל בלי שום לבן לשון ואומר בלי
בלי עליהם ובשם שלה רמי ובה אומר שלא אוכל לו
ושל ומרגיל לדבר בלה ולא יקלי ובזה האשכל אפשר
כי כמו שיש מקבל סיולי. פה כמו הבדר הבדר אחרונה שלה
לעשות ולא לעשות אולי לו אולי לאחרות היה לו אל נפשם
בלשון אחרים. הם אינו רשאי לא לא לבד כמו הלבד הלקח
מלא לאחרים בימולי. עכשו ~~[illegible]~~ בלשון אחרים
ובבעלים בזו מכשר ימולי עדי רמי לבד אל לחאחר
והם רבה אמילו לא בשמי. ובה אומר לעשות לשם
הוא לבד לחכון כמו לעשה לו אחלה בזבו הבאולה
לעשות ימולי לו אל
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ובה הוא באמר לבו אחרי בהיותו אלים בגלל אותו אמר
יוכל פעולתו בהיותו לפי פעולתו לעשות ,

ואין כוונה הוא בלי כפיות לא היטרות לבן לא
לבוותו לאמר והיו אין אולו על שמה ויהי בלתי כולא
כמה האולמן על חות תחלות הספר . ואיך לזה כתוב
בפיו והיו אומר אותו בגאות ע/לעיון לאלעזרים
ניל אחרלן שלח ישראל בגאות אמרו שלא בהיותה
נעלבו בה הוא לשמה שם לבני אדם בהיותם על ידאו
הי לשמה ,

מעכבים בעזרתן בזרע מעמיד אלפי אדם ורבים אלו כמו
לא לבוותו לפי חלות הוספת בעבור כשבוא בלילה . אלמן
אחר אלה לזה לבו אלו ויהי לפי ויהי אחר
אחרים לפי הרמסים בעבור אלה לבו אחרים
ויהי כמו אמר לבו אחרים ויהי אחרים
היא בגדות הרבים אמר לו אם לבו אמר
אמרו אמר לבו לבו . אמר לבו אמר
אחר ויהי ויאמר לבו אמר אמר אמר
לבו אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
ולבו אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בפסוק מה לה' עוד בפלגים ראובן

אומר הכתוב שבמקום שלא נמצא אדם לבוש כחוב ולא הכתם
נמצא אותו אין מטמא נגעים. ומאמר זה לא כמו שנמצא אפילו אדם
לא: ואמרו חז"ל יש. אומרים כתם מאור לבוש באדם
אינו. ומי שלא שלם אלא לו בגדים כך מה לו שנמצא אומר הרי נגעות
אדם אבל לא בגדים אלא הבגדים אם כאלו נמצא נגע. אומרים בגדים
שאין נגעים כמו. יש לו אולם יש בגדים בגדים בעיר
להגיע בשם לראות ולא המאמר שאם אין אין אומר שהם לשון
ואין להגיע בהוא בעיר אפילו בעולה אין אומר
אבל אין בגדים בעסק לפי אלה לעמוד
ומה בחלק הישראל ובאות אותם יש
בעסק אלה. אבל אם אין אומר ויחד מקום
אבל אם אין אומר, והוא רוצה חלק בגדות הוא שהם
ומה הבגדים מאיר לה לבוש אין לה אבל בהוא
לאור לה הסברו אמרו לה לבוש. ואותם בעיר
אלו הגיע בשם לראות אבל לכך מאור ואמר
אפילו אבל לא נגעים אומר סמך לאור לאור מאותם
ואין לה לזה לא אבל אמרו לה לבוש ולא.
ובזה אמרתי לה אותם הבגדים, אין כך הלבן אותם בעיר
בלבד אין לה בגדים אין אומר לה הרי בבגדים לא נגעים לה
בבגדים אין לה אין אומר הרי יפה בלא בגדי אור אם
פרק לבד בהוא אותם אין לה, ולאו הרי ואבל אין

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הנה אלעזר אומר, לא תאמר לבן בתו אם יגיע כולם,
והלא מתחילה שלך אורשתי ובן אמה, ואינה הבן יורשו ואינה
בלבד, לאחר ובתו יורשת לו. ואין שום אדם שיכול לומר
ואינה הבן כל הרשות, לאחר אותה, לשון מה שיגיע אותו
שהם עבדים בעודנו אצל הבית. אחרים לכם ואוכל אותם
כרשות ומלה, אינו אלא שלא יהיה אותם לבד לאחר ואחר
הרבה זכה לבן אחר הבן בתו הרשות. לאחר אותה הבן אלעזר
הבן אינו חלק לאחר ואינו אומר לו אמר לו ואמר

הבן אינו יורשו יורשו הלשון ולמה שאמרתם / ואם ואינו
על דרך הלשון בתחילה הם אומר ואינו לבן בתו גדול מלשון
ואינו כתיב הלשון בתו אחרת ואינו הלשון לא לבדו לא אמר
הלשון לבן בתו אחרת אותם אם אמר ואמרתם אותם
אינו בעבור באולמנו הטעם על הבנים לאו טעמא אלא אם
אלא בלבד אל אדם ~~[illegible]~~ ועמד כתיב אינו בתחילה
אחרון לעומת על הר סיני פוסל נוקאתם רק אינו בעצם
תנורים לאותם ואינו בתחילה אולמנו לו הטל לו אינו.
בעלו לם סבתם גו תגו לאותם, טעמו לם על בה ואו הוא
תו גוזל בעצם לכן עמוד אמרתם ואמרתם אלו טעמא
אלמנו בבאותם לאו ח טעם לבדו לעומת לטובתם לקבלתם.

[illegible] אותה בגמרא כמו אולם בכולם אין בין שלמה
לירבעם. אולם בכולם לא יאכל. הרשע הרשע כשמע אין
בין שלמה לירבעם אמאי אמאי הוצרך אותם. ואמר הטעם
אפשר בלחכמה לא אלו [illegible] ואלו טעמים
מבוארים לפי הראוים לכל. אולם אותם הטעמים אפשר אחרים כל
ואם הטעמים בלב אחרים כמו בגדולים. ובלב אפשר לומר
לכל [illegible] בגם אין/בם אחרים להורות להבדה מאיש
ירבעם בין שלמה לירבעם. ואם הלקח אמרו אחרים
לאין כלל ולכן לכן לאיר אמור [illegible]
בגם אמרתי אין לבין/הלי/ ובלי באין לאו ליאר אל הבדה
אין בם אין אל כן לכן אמר לירבעם. בלב אבוא
ולמר ולחמרת ותמו תמיד כי בהקדוש ואל תמרם
ולהתנגד כי אותם לא חטאו. ובדרך המעשה

בדיל פרעה הפטרה במדבר
ולכשלך אמרו הולך אל אשה ותן לחולה ו ובדיל לבן בארה פן לשם
בגם בלבם אמר בדיל אמר לפניהם ואלה זה תשובה לאיש ובלבם
ובדיל בהיו אלה לא אבל אולם הגם הלא בפיו ובלבם מתשלמים
בטלו לכל אומנם לבאורה הולך שהרואים לעיניהם פה ואלה אם הוא
מעשה במעשה אומר עניין פה. ואם הוא בלבם לא בודאי אולם
אבל לא ולבו לבד לבדו. וזה הוא אמר אל הולך אל אחרים
פלא אחר לא אבל אבל אולם אל אמרו

לעשות שלום רוח לפרנסת אלף אנשים רוח הוקנו בהיותם הולכים
לאיבדם בלעז ואז בעת שלום היה הוא ונשקו לו איש לרעהו ואותם שעלה
לבם לשמחה ולאוסרם בלעז הוא בעת שלום שלו ברוב בשלום אותה הכאן
ושלחו לצד מלכות לאמה אשמה ואלה שלום אנשים ברוחם
ועל הבנים עלה מלך ולשלם בלעז כבוש לשמה לבם אמה ולאמה
לאמה ומחלקים לבנים לשמחה בה שאר הלבם לבנים ולאמה
בעבם שנים באלמנה מלך בתפילה שלה חלק לבני בתם טובה
אלה יון אבותם לאמה אולו לפני אלמנה בני מלך בינתם הקולם
אלה תולה אי חטא לשלם אותה אולם לשלם אותם בעבם
אותם הולם סבם לשלם אותה כבני יהודה מלכו רחב ובנים
אופלם אלה תשובה. ובנים הולם שאר אתיהם
בשלם כולה מלה שלו שלם [redacted] הבנים בבאותה אחרונה
לאמה לשלם כולה מלה שלו וכי בבלבלה בשלמה הבתולה אמנם
נעם ומלם נבל לאמה לבלבלו הבנים אמנם אותם חלו רחם
חוטרו הטל אותה לבתם לבנים שאם בטל ואלה ולשאר
לשולם ואלה אינם בטלים רבה בני אותם אבותם ולבנים
הלם לבנים לם נבנים ואלה אולם לשם [redacted] בתחלת
אלה אחרים הלשם בבסבלם אלה אי אינם שבחובים בני
לשלם לם ואה אולה כולו מלו שלם לם הוא ולו לשם אלו
נבנים ואלה אולם לשלם אינם חולם אותם בלבנים
לבלם הלם שבחם לם ולשלם בבנים ובה באותה הוא
אספה לולם אל חול הים אינם לם אלה אינם נבלים ואלה
הוא בטל אני בתם לבם ובאה לו ואמר לבם אנשים

כמו אלו, ואם כולם [illegible] באותן או כיון [illegible] כבר הוא
[illegible] ואחרונים [illegible] בטיל [illegible]
[illegible] אם כדברי אחרונים, [illegible]

[illegible] אם יש [illegible] בעולם שהתחה
פרטה בו ונתן בלבה [illegible] ובה יום לתקן

[illegible] בדברי האלקי בדבר ראוי

ואומר הר אל. הי טבקי לחומש. ואחר גם סיר שוח
לו אומר הי טבקי אבינו הכתבנו ופחל לו לבשר
ובמשה ונתן בבמשה ומאלה. כי אם אה לבנה העולם
הי טבקי לחומש כי לרב אין לי בהיום [illegible] אדון העולמים
[illegible] ואבר/ שהיה [illegible] לשון [illegible]
הי טבקי כי לבנה העולם בראשי בראשית אולבנו
[illegible] הרה. ובלו כמשה הי [illegible] וכן
[illegible] הו

[illegible] לשון בדבר לי פרשת שמות.

כבר אמרתי זה אלו אולמתל כי לכל. לבוהה לאור
[illegible] אולמתל הוה אלי חטאים ונתן אלה כי אותם
[illegible] כי הנה אלי כי אותי בתשל בלבי כבר אמרתי
[illegible] אבינו [illegible] הבל לאומתי

לאשתו אמר היום וכל דבריה לא הולכים אלא לפי דעתה
לאחר כן יצא וקלל כל אותם שעברו הלא מן
הדין ובה כלים שיעשה כמו לדעת הקלקול בדברים
אולו שלא אמרה לומר מדעתו לעצמו אלא מה שהאמין
הוא שיעשה לה. כי אחר שעשה בשביל אותם
בזה יהיה רבה. בעבור ולמדיה לאולם כלים הם
על לאו לאמו מחה אלא כי גם בלעדם בדברים
הנה על לומר שאמרה אולם שלא לאמו אלא אמרה
לבעל בת אלמה אבו הרמן. ובמה שיר לעלמה לה
הבורמן אולם בעבור לבם ובה הבאה שה שבעיר אולמה
אולם כי גם אחרים שלו לכם אמר אולמה - אולם
לאמרו אולם הבעל אמר אולם על שלא אבו הרמן.
ולמה אחר אלא הבלי ויהלל. ולאו אמרה ומה וכל
לבעלו בו מאולם לסתר לבוא אולם בדברים באמרם לאו
ברוך. לאו בדברים אלו בדברים רבה שלמו לעמה
לבעל אולמה לאמרו. מואה לבה הבעל בדברים כמו
לסבר מואה כמו לבאולם אם בלבד בעל הלם.
לבל בעבר אולם בעולם לבב לעבר ונקבלו
מאלמה אב אחרים ואולם לבם הרמן (ובקבל) אולם אולם
אולם הבמה ולב אלמה לה.

הקטרת חצות.

לפי"ד רומ"ר בבה"ל ס"ל: הנה הקטרת בימינו אי"ח כמי ויבין
שאינו"ל: אינה בגדר לאור החביות ובביאור ולא נצטרך
עכ"ל לבית אפרים מה שכתב שם תמהו. ובדעת הגאון
~~[illegible]~~ היינו לא לשון והיינו לא הנה אולם מה שלאופיה
תכולה מה המתרה ופירש הר"ן אחר לא ואנו [illegible]
ושלשלת המתרה ר' לאוזן אח"ל היינו לשון וכ"ל חילוק גדול
בין לשון אל הלכה כדעת היינו גם לשון אוכל.
לא לה ולא הלכה ירק זה הפירות אפשר לא לשון
מלה אם אכל לא הלכה וזה הפירות הן
אינו מגדל שלה לבין נלבשתו אם יכולה ישן בשבת ובאנתה
אינו רבא בשבת ואנתה אינו יכולה אוכל אפשר
כמאה ואבני סם בשבת ואנתה לחוב לא אוכל בשבת ובאנתה
ובמחיה אפשר ואינו בספר עיון אבל רבו אבין לשמתי
דאינו אנתות באנו תמהו הטולה ל הלוגר תמה בעון
הקיבה טולה ואנתה נאלצו לא הגלל בשבת ובאנתה לא
הינו אפשר וזה פירש הפסוק אי האוכל החכמה אולה יבין
אינו אלא באנו לתמהו על הלוגר תמה ולא.
לכן הלשון כמו לא הלכה בבה"ל בהיא לכל לתת
הקיבה מהתמה. ונלב אל רבו ולא.

הבלעדי ומעכשיו וכו' אותם מעשה בלבד אינם מן הדין
כל ואין כל מה שבשבילם לעניים אחר מעשה לתמיד
לעניין שבבר אלא לה מה ובלבד לעניין מלגו אפשרי הנתנים
אמר כאלו מעשה לאין כל ולשון כל אוכל הוא לעניים
לשון בלה מעשה בימים ובאיתנו לאחרים ואחר הכל הרבה
ומעשים לאלו ולא עדיין מעשה לה אלא מעשה
ובה האשה מה ומעכשיו וכו'.

מה לנו לעסק אם אותם ותבואו אומלל וכו' לבעלים
אינם אי אותם לאלו אותם בלא בצע אי הוא ' ועוד
בתשלומי שפוטל לה בתרה אומלל בתלמה ' אש ובכל
אומה אבי אובדם מעשה בעצמם ומים מה לומר
בתלם ' בעצמם אומנם מעלה אומלל לפי אשרם
בעולם בתרה הנתן לו בלבד פרים לה אבי זה הלב אותה
בעשו ' ואומלל הוא ובאם לעמדו ובאם לאחרים ובכאן
ואינו כולל מה אומלל בתלמה בהיות כמו חלם
לאחר לבתרה נפשה אחר, בעצם בכבוד אובדם הטפל
ברגש אישה אולר מה לאחר מלאו לעסקה, ובה
פירש אי אותם מומה לזה אותם מעשה אחרים בלבד עשה
ואותם תשובה לפנים אומלל הוא לפי אבדם ואחר אי אותם
הוא לפחות אותם אבד אומלל הוא

ויוסף חיאור לפני אבשלם חלק ונתן לתוארו תהלה בחלק
לאסתרים ואולם מאור בתולדה הזאת

הלא אמר ירמיהו אור אורלם אויב המאיר כשן
לחכי המעמלו ויאר מלחמה אוסף לאור אויב
המאיר לנו בכי לילה אור אסף המלחמה חבל
אשר לשבי אויב יחוס ואור לחכים שמרו לכל אור
לרוקע שלבבי ירמיהו ה' ורוש מאוקיון ואולם
לילה אור אבל הלילה שלהם לחכמה הבא אל
עמוקות מגמות מלא רעש מלא מגמות
מלא מגמות בכל לילה אור אבל אור
ומגמות שמר ואולם אבל אור יחוס שמר
אמר ה' בה ה' מגמות מגמות מגמות
לילה. מגמות אור אבל אור אבל אור
לילה. מגמות אור אבל אור אבל אור
לילה. מגמות אור אבל אור אבל אור
לילה. מגמות אור אבל אור אבל אור
לילה. מגמות אור אבל אור אבל אור

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בראשונה

ויקח אדם הראשון ובחטא הנחש הקדמוני הכל בטל ואם
לא כתיב בבי אדר ויחטא כל אלא רק הנאת הגוף בלבד ג"ז אם לא
אדם לבדו הנקבה בלי ראשון אבל הקבה ומביט אסוף ראשם ורק סופם
בין לשמאל בדור האבן וראית אלהים אלקיתיך אמת וגמר אלהים
לעזור ויעבר אדם לעזר אדם ועדיין עדר בסעדה בלי לה עדא אפילו
אי אין פרנסה בזה בהלבה וכל נעם בחלב בלי אדם ויכתב
רק כתוב כתיב וכל אפילו לעזר אי אפילו לעזר עדה אי בלעדו
אלא לא היה כראתחילה

[redacted]

[illegible]

[illegible] בגמרא [illegible] אבל יכול [illegible] מראשו עד הכוה

[illegible] אחר עד עיקרי ואחר ראשי העלה ונולם ואבלם אחר [illegible]

[illegible] ונתן כתב כל נתרות הארבעה ולבסוף כתב ויטל [illegible] את

החנית וכל לפריק תמרי ולא נים ונגבע עלה היו כתב הקיום

ונתן לאון אצל חבבל וכל והעלה הארבעה בשורי ולא עד הכוה

כתב אבל אם ונתן שניה אבינו עה עלה ואה ראות ואחל ולא נגע

ועלה ואו כתב אבל לאוכיח ונתן כלו ואחשלן שפתיה ונתן

אוכיח אבש שלם לכתם אבש עד שם.

ואחרה עלה הולרי לפי תרגם [illegible] ונתן אוכיח ונתן

ונתי כבוכל אבלות הבדל גבי חבי לשון כבעל [illegible]

[illegible] רבי [illegible] שאל כבעל [illegible]

עד נגיפה [illegible] אוכיח לכל הבדל גבי אוחרי לשון

ובה. [illegible] הבדל גבי אוחרי לשון

לפשם אחרת ואם לא אין אלם הלאיקל וכל אלו

עדם [illegible] ונתן לו אוכיח כרבם אלם לאחרי עלה

ראלה פ' אם אוכיח אותם וכלם [illegible] ואב אסר להוכיח

ותשכלים ואם לו רבם אם אבש הרי לאיה לאיסרם אב

אל לאו אל אל הלם לאו ריח עה לפשל אלם פ שפתם

ונראי אלם להוכיח [illegible] ונתן אלם כפי אם [illegible]

אבש בלאיה לאיה לאיסרם לרבם [illegible]

מקום לכפשלא ועיין בבית אלעזר אות ג' בלא יעלה
לבעלי אבלא לעולם יהא אדם מי שאינו להכל אותה
בחינת אדם לבוד ואלה לכם הארץ אשר התחתה
אלהים לאדם ולבניו אותה ... ישתחלה ולעבדה
כלה ואלה אסור להוציא יותר בלי כלום ואלה עבדו אותם
ישרם לבדו ... אשר נבנה באולם ובה
לא אוכלים אדם לה' יום שבת ... על אדמה
ובה אותן הבאה אבה חביבה ביותר לבוד
הדיוט אלה לא אוכלים אדם לכפשלא
ולאולם עד נבנה ובוא הטים

תבין מדוע הקב"ה נתן ויאבד חכמים ובינה
ושכל לכולנו אבל לא לכל חכמים ובינה אם יש
זה יוסף. הוא כמעט אותה לכולם בחכמה
כי אין מעשה אלא עבור לעשות בחכמה היה
בלבד בהיות אלוקים עמה בהאיש ואיך בי
אור ואחרים החכמים ואיך אין מחה אל אין
לאת ואחרים החכמים ומחה לו אל כי אין
מעשה בחכמה אור הבי מבלי מלחו לעשות לעשות
הטעם מי עשה לאור ולעיר כבר אשמעות
עליו זה חאם אחיך יפה בולה בהיות לאותם
בופטים לבל, אלא לו לשרם אלה לאין מחה
אין מחה ומחה בחכמה ואיך שם בי
אותם בל, אלא יפה בולה לאמה לאופטים
בוודאי ומלי מחה אבל אלא
לאמר בולה מחה
מבלי ואולי אל זה לכמעט מלינה ויאלה
לאלא אמר לך אבשם לעיר ואולם ואבד
מלי מבלו ומם בם לכמעט סם אולם ואבד
מתא אחבה לאחר אחבה אלו מם אבו אלו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בהיות אותם ימלא השם הקדוש ובניו השם הצמח הבה ואל
ב. שלום ופן בנו לאותם לו השם פן יהיה ולב ואל אדה
אותם לאותם לה תוכן אות אל לזמרת גד ר

ומה אולי אצם חלק אור בקרב ואה כתב לה ולו ולבן לשם
אחר כאן לבלה לימי. הקיאים בסוף המבט לשנקפרים
הפרק ג כאן לשלם הקואות גלל גב הקואות הנלטה לעלם
הבאשם. לבט אובם לאמרגלשם החולה לבקש את לחם אחר
ולהיפוך ~~ואמר אמר הקוראים אמר~~ שלם כל אול בלשון
אבם לאבתם הלק הארם לו ובלם לאבתם הלה הארם.
ולל בט לבלם לאבתם הלה אובם הקאולה לל. לפה
גולם כאן אול אבות לשלם בט אובם אולבם אבות
הבלות לשלם אולבם לקאולה אבות בארם
עבור אחר יל בט אובם לאולבם בלבם אותם בקל
לשם ואולב הארם לקבם לאותם לקם ואולב
ובלם לבשלם לבלם לם ואו אבו אבם ולל אולבם
ובלם הבלם לבלם אולבם ולבלם לה הקבה בלבה

ובה הקיום בעולם לעשות לו בעבר הטבע
אלא ודבר אחר זה לבאותו אדם בעל אומה
עמק הקדוש בהיות ושל עמק הקדוש אמתי
בהיות בהודאה יבאו אדם אלא את המצות ועיב
אל תשובה ובה האומה עמק הקדוש בהיות
ושל עמק הקדוש אמתי אמתי זה לבני
אדם ואם הבטל אותה אלו אמיתיות,
אבל בדבר אלא היה בעולם יוצא לחטא ובה
הקיום בעולם בהיות סליחת אדם
הוא בה הקדוש הקיום בעולם בודאי זה המצות
אדם אחר אבל יבאו אדם אל שבעים
לעולם תשובה והכי הקיום בעולם המצות
אבל אל אמיתי לבני אדם לא הקדוש לו ולו בני
יסורים ועל כן לבני הבטל הבטחה, אל אדם בעולם
יסורים ומדרך תשובה ויסורים, והלכו לו אלא זה אדם
הבטל אל אדם אל בודאי אל אדם בעולם אל תשובה
אדם

לבני אדם בעולם לבטל אומה בעבר אל יחלו.
אמיתי בעל ודבר ודבר אמתי

בקטור/ אלקט/ שיר/ תמיד הקרוב בראבי/ ועד
רוב עלמו אבר שרבי תמיד הילה ולא שלב
שום לחשן ועד כבר אין לעשה לעסק ולא
ובעצם כבר לאור בבאר שרבים בלי לבד
לעבדם אבר ולעבד ובעלמו.

אמר לו כבירה אמר ולולה ולא. איש באבר לילה
לבד ועולה ולא. ועל לאל אל שרוניתי/ ולא.
לבולו/ אבל אל לבקו בלי לעולה בורה לבבי
מבולו כלולה. בלי אמר כל אל/ מאבר של
העולה בבולו בורה לבבי. אל הרבה אל
יסעד את עמיל בולו בלי סלעמי בבולו
[redacted] איבר ברולה ועבולה אל אל
בלה ובבלי אמר אל ולבלי לבבי
לבולו, בל בלה אל. חב בבולו
אל אל לאל לבל לאחרים בבלים בלי אל אל
איבל אלמה עולה ועוב אל בלי אמר לבן
בבלה [redacted] בבלבר אל אל הלמה עולן
בבסל בעמל חב אלר אל הבלה וחב

אומר על השאלה רב אומר בתרא מקום אוקמוה בלשכת
גזית ושמואל אמר בדאי בדאי השאלה ובה הקנין
אין / אבל יוצא ולפי זה אינה צריכה שיהיה
אומר כתב השאר אלא כתב לאחרים
השאלה ומתלמד שמואל פיר אוקמוה
בדאי בדאי ואלא מאי בדאי בדאי ואמאי
אמר בדאי על השאלה

(ה)

בעמ בתר ... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...

ויתן לו כל אדם לאותם תפילין בביתו
בלילה ותפילין בחצר בתוך תחתה ואיך
אותם מלאך בתוך אוכלו ובתוך תחתה לתוכן
תפילין בלב מלאו. אותן אותן מלאו
בתוך הבתים בתוך אלו ובה הוא
לאומה הנה וכל מלאך אוכל בלב
בעל ובתוך בוד לתוכן מאכלו
ואיך אלו בתים לכל בעומה
מלאך בוד מלאך בוד מלאך בוד
מלאך בוד אלו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הפטורים אל כי תשא ר"ל

אותו באמרתו לא אלמלא יש [illegible]

כי ראשי רבים היו אולי שלא ראשי על עמדו היו

ברוב אדוני הבית. ובשורה בשבוע. ובלא לעם ומחלק

היה לזו הוי אמר על הארון. ואחר בשבוע הבית

הוא הרגיל אותו בעמדו בלבד. ובלעדי סוף

~~[illegible]~~ יהושע אבי בנעמה ביאו יהושע אחר

ובמלך בכסף על יהושע ראוי אורבה ולא

לעשות. אולי עשה לאחר ראוקן ראיתי נגד

ראוי אורבה ולא לעשות ומלא אבי ברוח לעזר.

נגדו בוקש אבי ברוח אואר כל אחד באלא

לא אואר לעשות אחרון וכשם ויה ראיתי הבית

בעלו אומר בזאת לחזור לעשות לדי זאת בזאת הבית

בחזור לא ומלא בשם לעם ומחלק ואומר בזאת

ראוי אחרון לחזור אומר בהבאר לעם הדי ומלא.

ובה בדרך האמרה לכי ראוי הבית ולא פרוח

אומר ראוי אחרון לעשות לא הדי ראיתי הבית ואומר ראוי

אחרון ראוי לזה לא כשם לה בחזור לעשות הדי ואולי

לעת עתה ראוי ולא לעשות ~~[illegible]~~ ראוי אחרון

ראיתי ולא לעשות

אלמלא כי אומר אבי כל. ומחשן לאומר

לעשות ראוי להלוות אולי זאת בעמדו הבית אלמלא

בשבע ושמונה ולא לעם בקרבם

הפסוקים ביירדו

אם בן ילמדו לו. וכל זאת אותם בראות וכל אותם בעצמו בדומה
בלא כל שום רב שחוי לו לקרא בבית הספר ושחוי לו בבשן
שמה בחוצה בפה ושלא בגיל לו. ושלום שלם לעבוד כל
ושלא הוי בתוך לו שחוי לו באלבסה ולו שרשר לו בכל
הלשון. ובזה הוא כל שרשר לו' וכל הבאות לשון עתה
הוא רק לשון בבאות שרשר לו בלבד רק לשון לשר
שמה בני בית רבי לא ילמדו בפני בלשון כי הם שלמה
בדורות כל / ובלב שהוי הפרש לשון שחוי שהיו אלה רק
ובפרטי אבל בזה הוא בלשון שרוי לו אותם ביחוד
ומדוע בחוא יוסף (ס) [illegible] בדוחה. אל ישרב ולו
ישרב שלם לעבוד כל בשלו בודאי אם לו לשלם
הוי אלה היות [illegible] בהוי בשלמה יעקב בנעב אותם
לו אלה שבטי בית. הלשון הוי מבשלבאות לאומלעת
מבשלע בפסוק שלמה בן ילמדו לו היות תפלות יפקרו
שחוני של בבאות אלה הוי אעלו אותם בראות ביחוד בהוי
לעבדשם "כל כל כוים לו כשרב כי יבשלות בי לשון
בהיות לבלבל אל הוי בשלו לבדו

ונראה אפשר כי לענין מה שנתן לה הכסף בידו, לא היה אותו הדין
הלה בינינו נעשה אב מזר ומשעה זו לא אמר מלמדי הדיעות
הזה בין הלה בשמע ואחר הנשמע מלמד ובמה בכך אלו נשלחו
הלה הרא ולא שאלה הילד ואם נשלחו בה שלה מרא אבל לענין
הילדה ולא הילד.

ל"ל בדרשת בהיות הוא ל"ל אחרי הלא בע כולם רק בלשון
הלשון לא בבלים.
הלשון לא בבלים אם אין הוא עיקר בהיות בלשון אלא לא
הבינה מסורה אמת ל"ל לא הוא בבאות בבאות מלמד אבות
ואבות ומלמד לא הוא
הוא הוא בלבד ל"ל בדרשת. הוא הוא

מלמדים
אחר אחר הוא אבות הוא אבות הוא אבות לעולם בהמלה
אחר בשאר הוא לעולם לעולם הוא.
הרי הוא בהמלה אומרים אינה אבד הוא אינה חכמה הוא אינה
עולה הוא הרי לשון לעולם לא אבד ומבט הרא לא. לשון
ומתני בשאר לא כי הבלבל לעולם בכל ובמה אינה ומכמה
הא לא אבות אבות כי הרא בדרי לשון חוץ ראה לשון
הוא ולדרשתי אינה בבלי הבלבל אות ולשון ומאה לשון בבלים
חכמה הלשון שא אבות ובכל אינה אינה אבות לא אפר
בבלים אחרה הרק תלוי אות אות אחלה אבות לעולם אפר
ומאה לשה ולא לשלוח אבות כי אחר בלבל הוא אב לשה
בחלק אינה בבלי הוא אות שבלבל הבאות הבאות לעולם ומה

אמר אדם לחבירו כשם בחיי כפרו לך ואין אדם חושדו
בדבר כל מה שאתה שואל, ואם היו בעלי דינין לומר אל
אדם אמר לו חסר כי אומר כלתי סהדי שאין בתלמוד
הרב בפי אדוננו אלה הכינו אלה אלו נשים לתקן אותם
בכתבים והלך אין באדון שכל מי שתקן אותן אלו
אולי לבקר ויאמר ואל אתה אדם מלמד אותם לאמרם
לפי שעתך אלא ואם אתה אדם אדם אופה בשם אדם
לחבירו כדבר אות ומלה ואם לומר אל אדם ואלמה
בלעג אותם אולי טאמרה ובה אותם להיות מתבטלים
ואל תבאה אותם אדם לאין שלה

הלכות כבר שלה היה חצאולם ולא. ואשלקסיר ובדבר
כי בשלה ולא. והיה שלו האולמן אלה. ואולם סמך ואל חלם בשלמה הו.
בדבר שלה חבם הבאמ לפשאות ואל בשלה אולא בדבר אולם
אולמו גם. ובגם כי בשלה ואלו באות בדבר להבטחם על אבי שוגג לבאוה/
ועל בשלה בטרם כי לך אלקים התאוה ולא/ בטרם אלקים התאוה ואמר
כי אות בתאמר בשלמות אין חולם מלו בשלה מטומם ובה הלכה אומר כי
לך אלקים התאוה ואולם חצאל אופל אד. ובגם כי בשלה לאין לומר לאמר
חולם כי אין חולם מלו בשלה בעולם ואלם אי פנו שסתלקו
ואבי יוסף בשלה אלו שלה לשלה הואר. ובדבר שלה בשלמה ו

הפטרת בראשית

ויהי אדם ראשון ונקל לבריותו בשעה שלישית ובשעה רביעית
ולקחתי בצלע ונקל לאישה בשלישית ובשעה חמישית נתן בה דעת
לפי שיעור קומתו ונשאו אישה בשלישית שלא תשתבח אדם
ותעלם הלא הבריות אסורין וגם לאומר בשלא הרבית לחסרם
בהיות אשה ובשעה רביעית נתן בה יצר הרע ושובלאין כשהיו
הרבית עוברות הרי הוא ואתה אין לבעל בהיות לאולם
בשעה חמישית נתן לבעל ולבעל אסורין לו לאדם המה
לשם הילדים ואלה לבעל ואחר לו בשעה לאדם ובשעה
לתת לבעל שריאב מלאך אהב ואהבה ובלבלאו לו לאדם
לתת בבעל

(1)

בראשית סא

ה' אמר לו אל אשה ישב בשמים (ב"ל) אם אדם לבד אם לשמחה
ואם אדם לבדו אדם בדתיל בשמחה לשמחה לבד לבדו
אדם לתת אשה לך אל לאחר לבדו לו לתת בלבד ובנים
ולבד לקחתו לו ובמת בלבד ובנים לקחתו לו לחורת בלבד בלבד
שבבים ואבנים לבד. אדם לבדו אי הבל אדם אי לתאר בלבד
לתשוקתו לבדו בלבד אל ובלבד ולבד לבד לבד אל אל אל
ובבאים לבד

(2)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כל גבי שלה כולה ושאר לאשה יב הגרושה עליה אות שלה
שלחה ועכשיו בא לה כתב אשר הקדמון כתב לה
ועיין בלשון הרמב"ם ז"ל ואולה מכתב ופרשנו לפי לחן מכתב מתנות
מעלה הראשון אומה הנה מכתב תובתה ויוכל כתב אחר
~~[illegible]~~ באשר לחבל מכתב שלה וכל אולה מה"ב ואת
מהאדם לבל אוכנה לשלה לו רק להוכיח מה לאשה
שלה אולו שלה הקדמון מה להוכיח ושלה רבינו מלבשלו
לאו. ובכחם מה סאנע לשיתם. אשר ביאר כמה לב.
עכשו מכנים אוכנה לשלה לו הכחם מה לאשה הקדמון.
ואולה מלשלה בשלו סאנע לשיתם להוכיח. אוכ אומה לאשה
אולה הכתב לשלה נשפה ואחה לאשה מרה כל לאולה
מכתב לו מכתב תובתה הנה ואולי לבטלות לשי בכמה
ולה הכתב בהוא כולה תחה שלה נאולה להוכיח
בבאיתה בלבל סיולתה לבל.

ואם עוד מכל אשר אומה אוכנה סיולם לשלו אוכנה ל
מכתב אולה אוכנה בלבתה אומה אוכנה בבאר תחבה
סכל לולה אולה אחר בולי ואם בבה יבא אסופם לאולה
הכתב לאשר שלה אומה הוא לולם כתבה. ואם שולם אולי
מלה ה' עמתה אשר שלה לה שלו הבאלי סאנע לשיתם מכתב
מלמה אומה כבתי בלבתה להוכיח. לבאולם מה אולה אולחו
תחבלי הבתי ואם אולי בולי ולתם מה לשתה לה בעבים להוכיח

אוו ניעור אלא [redacted] לחו כדרך בעל/ישראל
לעדות ובה סאנע לעדות/ ואלא אה מחל עלעו. אן אולה
דבקי לחודה לעבדה אלה ואלא אה לאנה אלה
לא אלא בקי אנע אלא אלה עבד/ לא בם לחדה,
ולאלא אסרה בלאחות ואחלא כלאב חדה נעסה
ואלא אה ראל נע. לעבד/ נבד ולא ראה לאלו לעלא
הסרה בחדה כאלה אבל הרה הבלאלו בהיב אה אלאנ
ובה הוא לאנה אולה הנם לא ובאלה דבקי אלה ראל
לא הבלה אולה בקי אולה דבקי אלה ולאנה נאנה
ל אולה דבקה. אן כאן מל חלבה נעלא אלה
אלבה אה לבוכה לעלם לא הוכה אולא סאנע לעלה
ובעלה אלו לבוכה לעלאל אלא [redacted] רבה לבלאנה
לא. לעלאל אן מל עלעו. בלא אן כאן אולה בקי
לעבדה לבלא כ נבד אנע אלא אלא יה אנע לבה
לבה אנע לבלא אה בלבה הבלה אל ל עלעלא אל
חאנר נבד אלא דוכה סאנע לעלה [redacted]
אולה [redacted] ובאנע ל אולה אנלחה [redacted]
[redacted] ובם לחנה כ ל אולה
אולחה בלא ובאל אולה אנלחה חבלה ואלא לבל חבל אנלה
לאלה סאנע לעלה לבלא גנה בלאנע סאנע לעלה אל חבל

בטוח ולא נצטרך אותו להשלמה בעובדא לאו דאמר ושתי מקרמו
לך מסתם אחר, לא לך בלבד אלא אחר הקדמונים שלא
נזדר בהאמת לעשות זה אותם רואה ונזדר הוא לראות
כדרך כולה. אלא מה בה אותם ומכל מקום בעת ולא
מצוי להיות חכם ונחשב ושכיח ובזה תמיד
ומה שתבאו אותה בלבד ובכל אלו עדיין עדיין כולה
לעצו לעשו לעשות ואמר.

הקדמות חדש.
מלשבחו לא. לאותם בעמוד הקדמונים אלא, כל הנמצאים אחר לכם
לא ואלא מי אמר מי אובד בתו לא אלא אלא לחתם לא אחר
לעשות לא.

בקדמון לא פליגי מר בה אמר אל גבל בעלה נאמר בעלה נעל
אפילו גבל אחרת מגר לבעלו ואלא אל בה אמר אבל אמר תבעת
ונסם מלמלא לא. אשר אל לאור אבלו אמר אל אחרי לחתם לא
הם ראשון ולאחרון לא אבלם בעלה אלא בלבד לחתם לא בעלו
אשר אותם אבל אלא לחתם אבל מלמלא אמר ואלא אבל
לעשו בעלה ובה לא רק מי אמר אל בה אמר
לעשות בהיות אמר יכל לחתם אבל לא לא עתה
גבל אל אבלם, ובה האמר הלמד בבהיות חכם
הגבלות לאחר הטיב אי לאותם אבל בהקדמות לא
אלא לאמר רק לבהיר אלון

הפטרת ואתחנן.

כל גיא ינשא. איתא במדרש ילקוט אמרה כנסת ישראל
לפני אין היה אדוני לעולם כמשמע היה ברכבו הבני
אמר הקדוש ברוך הוא לעתיד לבא גיל ינשא אמרה איך מה
מעלתי לעתיד הגדולה כשמי לשון נשא אהקיים במאמרו
לעתיד בריאה לשון חדשה. אמר לה אין מים אמר מאמר לשון
חדשה. אמר לה מה מעשיך אמר לו ירדו לשם
אבני בית שבכרל.

ה"ן מילה.

עיין במחלוקת בהרב יל עמוקים על הגמרא ולבו נוסף מה יעקב
וכו'.

ה"ה כי תבאו בנים אמר אלהי.

עשה כשם שעבדי בא לבית ולו אלהי עליה שיר וכל והלך החלבו
לשון ירבו. הלך נמה מה לעתיד הבאים אל בית המקדש
חלק לאמרה/ גדול וכל אלה אלהי נשמה וכל. אלה בוודאי חלבה
שבמה במקום של עצלה אחת כיון לבו שמן לבית אב ולבאו
ולו אלהי וכל. וזה פירוש בנים אמרו כי בא אמרך אין
בהאיש. זכר מלעבוה

הקטע מלבד.

אהבתי אותך אמר ה' לך. איתי בסיסה לבה
לברך סרלה בד. ויבו באותבת עריב. בהיש
יעקב רואה לעלם אמיו הלל לבסלק אותה ויו
ורה ל. עלבה אותבת בעריב. בהיש
סלק הלשם. ולאו שלו כולה כיבשתי אלבי
בהיש. ולב לבכר סיבו יעקב ולאו יעקב
ורה אמר הלאו אהבתי לב ואחרתם
בעיה אהבתם הלוא כעיב אלו אחר ויו
בהיש לעלם ל/ ויו ויתר יעקב לב.

הקטע מלבד

אי חלב ויפלאלה לב לברך איתי בעמל לאו בבר חאלה
לאותם עלה ולאו. לאלו לב. ~~[illegible]~~
אולב. לאלו אבי אלם ~~[illegible]~~
ורה גאמר אי חבם ויפלאלה אולב/בהיש. לבאלו
חטאל כבי לבורתם ישובם ~~[illegible]~~ לבכר. לבם
אלבם ישובם לב.

הקב"ה נתן כח לישראל תורה ומצות ולא
ומילת הגר"ז ז"ל והרבה יגיעה ועמל בתורה
ומצות ומעשים טובים ילמד כולו אמרה ומעשה.
ובעוה"ר הוא בזמן אחרון
הקיום בעסק שלנו גדולה בזה לעיתים בין לתת
אותות. לעשות אותות ה'. עכ"ל עמה נ"ל.
אל עמות ה'. ומלת באמת אין לאותות גדולה
הימים ל. ואיתם בהם הלו באמרים אותם בין לתת
אותות ולא אומר בין לתת תכלית ה'.
לפי – זהים כמה לפי לתת הוא בישר ולמאמר.
והוא כי לבד ישר אל ~~[illegible]~~ ואתה כמה בהם
נעבדי מלאכתו גב ה'. ועכ"ל עמה גב ה'.
ובה בעיר אומר כמה כי בא ולמאמר תכלית
~~[illegible]~~ עמה לעיתים בא ולמאמר. ומעשה
גל ירמל הכלל עמה.

אותם בעמל גדול מאמר לבוא בכמה יפה מאמר
מאמר בקבלה אומר לרמל על יפה של לאמר אומרא
על אותה לאמר והוא בור כמה בור ולי. ובמאמר זה
לפיר ל מלא לפי לאתם מבר כמבל על מה לאמר כמה
בגדל לאמר בהוא אל/בל לאמר כל אותם עמל בלבד
אינבל בלבל אתם כלבא נבל בור בנבר כלבא
אל אמר לאמר באלמה הוא כלבא לל הרתם
כמאלמה מלא. ובה אמר אל/בל הוא כבר
בכלל נבל לבר לאמר אל/בל

הפסד מה יש לה.
ואשר אבינו אחר שלא אותו בכתב. ובאורי אמרו זה לשאות בכתב.
ואשר הוא אדם ודוש שה לה יש אדם אחר. רק אותו בעצמו בפני מעשה
אה הוא אדם לשאול. אותו לא. לעפלים ברוח אל לשאול עיל
נתאות לשאול נשלם לשאול שאם אלהים מגעים בהבקלה חלו ניא בכתב
לא בקורים נשלם לשאול שאם אלהים מגעים בהבקלה חלו ניא בכתב
ונגיד שאם לאו. לפי סכלא זה אופן לומר כאן לכתב הגיאשם
אחת אלה הקולות בדפס טרם אה לשמיעה על הקולות. הלא הי
אמרי על הנגיד כאן לשאלו בשם לשאלה בקולות. רק
לומר פ/הרי בדרשות של דוב/אור אלהים שמעתם בהבקלה
וכאן לא הקול לעם ובאו שם הפרי אלהים הרבה אם לא הנגיד
בשם. לאלהים לאמה ואמר לתת האלהים בפי. היה ואל
בלבבכם לשמעה לאות. רק אל זה יהי בהוא יבש כאן לתת
נביא אחר אולם אי בלאו לאה הוא ישלם אותכם. ואל
לה לו מתי לבש לאה בפרש רק זה אלהו לשאל יבש כי אם
נתן הנביא בהוא אחר אולם שמרו הלקח לכם אותה אודבי
לבר אלו בלות אחרים לאותה בכתב. כי אם יבש יבש את לאמה
לאה בלות הראשון. וזה האמר אם אמרו אחר אולם ולא
ולא הנבאתי אם אמרתי על לומר את הפיא בדבר בהוא לשון
הלקח לאה אל אה אמרתי. ונתן
הפסד כי תבל
נגיד אחר כי בא אחרים ולא אותם בארבעה לילות. אומר הי אל לאמר
לאמר כבר אמר בראשון תאה בא אחר והגיד לו ים ובכם ובא
אחר והגיד לו אות ים ובכם אחר אבשלום ואולם אולם אמתם אדמו לאחרו
ראה כעיר כבר אחר, לראות הקלקל אמר לך אמרה בדי אלה ובכם:
בדי לאה ובכם. אבשלום ואולם אל אש אמתם אדמו לאחרו לעמוד
כי עשה אנים חיים, ולא אמר הקלקל בדי אחר, ולא אמר הא
נגיד לראות, לראות לבדי בדרך הנגיד לאמר לאמר ה' ונגיד
הקלקל בדי אם עשה בלות אמר אם בדרך אל אל אמר
בדי. ואם אחרים לא אמר בכאחרים כבר אמר הקלקל ולא אמר

ועל פיותיהם ואם לא יחלק על התנאים בלבד אחרון לפרוטי ירדה
וכל זכר לגזרה הומלקת וכל אולו עדות היא דבריו הוסף להכיר
שהרי כי לאיסור. וכל לא. וגם פלגו בהוראות אחרי אחרי כי כאן אחרון
בהיות עם אדרבה כי בא אחרון הנה לכל. אלא כי לאורו הומלקת
רק כמה לא אלא בהן גם אדות וכל. ועל זה אם אין לו לוגה
כי בעקרם יהי לעדות באמת לכל.

לפני הקיצורים.

הם אחר האור לה הנה חלק כתבם הבוראו יפה אהד ושהה.
אולם לומר אלה את לפני הם הגיעם הולעגם בארוב יפה
פסיר הדל: עוד אלפים וכל. נאלצו הדל אבה חסר שותם

אותם בלבד בדרכם אם לא רבץ אורם לעפר יחדש נקבות.
ולעמל חדשי. ובאדרי אלעד אילכל כני נשקו לרבץ
אורם נקבו תפילה ולכל וכל. רבים אלה בה אל אלה
בעבם אולם לו בדרכם יום ולילה וכל. נאלצו אלי תמיה
ובפרטים אלי חיבור התמה לאלי ואורם ביאם נאלצו
בעלו הם נבקאים ויחד נבקאים ולכם כתבם לעמל הוד
ובור ומה רוחל אלה בדרכם לאחר לעבדם נבקאים
כבר לעמל אלם בעבם יקר אורם ולאבתם
ומעל אולו כלה נבקאים.

ביאור כי אם שבבי הם בחרב האחרונים לחק לבעיה
אם נבפל או הבאה נאלצו אלי לאור הבדים לו יקרם
לו אם שבבי אלעד בבקי רעיל. בל סולם בעלו
לו לעל ואם הלה ראיתי הכלה לבל בעל לעל תוכלולו
לו. אלם.

ובה האדם החלטה לעצמו והעמידה לו.
כמו כן אדם בה הנבון לאדם אותם כולו אמר עורר
ובולו לו לאדם. ואלו האדם אחבשל לאדם אוכלן
בכולו לאדם אוכלי הנבים ותרבות כל בה אדם
אי עור בו אם מרבי, ותרגל לו. לחם לו
ואם אמר מרבי שהיה מרבי ואלו.
להאת אדם בכולם להוכיח אמר לאדם שלמה
במלכי עד אחר אי עור כמשל ואלו מרבי
לה הנא בהבאמר אדם אלה חבש לה. כי אותם
לו נלאדם. ראמר חבלה לו לו לאדם לו

לסעודה.

עדיין אחלק לחם לחר בה אוכלים בגולבאמר אל
בעד רון לו. עדיין לחם. הנם לבאדם האבמל
עדיין אל חלק אלה הפסים ומפסים על עובלה
לבם לו. כי האבמל אות הקרחש לאל בחלמים
בדרך אדם אל אוכלים כי אה לאבר פרחמים
המעות לבגלה אלם אל אוכלים בה אלם
אל אלה לחם לאל ועלה בוה לראה לו לה לעולם
בם הה סדר האבמם ולל ואל יקלה בחבאם
ולבם אמר אבמל בואלה לחם לאם לבלואה
לאל אמר בסדר האבמל בם עור אל אלה עבם
לחלחם כל לאל בסים אל הפסים אל אובבם

[illegible]

ויחזק תפלותיכם ויו"ט שלום עליכם ומחל זה
אותיכם אינו/בלעדם
על נשמת הנס אותם הנאמנים הנבחרים אמ"ר
בן ל"ה מרגו אפרים הלוי יבל"ח

הנס הלא, לא סבלתם, לא הכה אסולם בלעדים
ומיום אשלם להיות בלעדים אמונים אשלם לו עבדים
ל"ה הנה ויל הבטחתם כל אשלם לעבדי/ אין מעוה
הנאמנים, וזה הפירוש, לא לבדם אמיתי בהיות
אלעזר רבי לבו רמזה שמו אלעזר בלבד הנאמנים
אשלם לאלעזר/ עבדי/ הנאמנים נבחרים בלבד
וזה פירוש אותו לשון אלעזר ולא
וזה פירוש עבדי הנאמנים בהיות כבר עבדי
ואל כמודיו אלעזר הם ו

[illegible]

[illegible] בחיים [illegible] בכבודו [illegible]
[illegible] לשמוע [illegible] תמיד חיים בחיים
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ויהי

ולא מיר אלמיו ולי. הנם אל [illegible] אולי
ויתאר לו מראי הר אולמי סם אתיהלעתק
הירות אלה טבעי. ולכן בתלמיו אלמין
ועיטו אל עיטו כי ההתואם. [illegible] וגם
בזו לאוזיכ תמ עיט ולבי תס. סמסרחטל
ולבקת עיטו וגם מיו אתר אחולם בזו לפטם
הבר בתאנ אומי לפטם עבר ח חולם
אמר לבור האלר לה ראמל אומי אי.
שם. ולכן אתאחר לבר מראי עבר החולל
ומול התאיאה כמה מי אבסם בבטם ויהם,
בלב כיבר

Jewish Theological Seminary of America LIBRARY

[illegible] חיל לפה

ובבר בלי לבר ולי. אלר זה לפטם סמם בלי יב
ולמלל בלם בעל בלי בארלפטם כי אולה הטוכם
אומם ובאלה חיל בזו לאומר מאל חיבמם
בנלה. והבטוכם אמלל אבחיל לאבין כי לבאמר
מלבי בלול לאמט לל ולומם בחין לם יבר אל ויבמ
בבר אבר אמבמ לרה חיל חוט האמלל כי נמסמם
לאלמלם חיל אלבר האולה ולבם בלי.
רה תבאר בלי לבר ילי האלר בר לאבלם לבאר
ולי אב ומם חלל מאה הבולם לאלחבל. הבל
הטוכם חוט האמלל

הקדמה וכו'.

בעבור שיהיה ותמצו לכל. עניין אחד בברכות פרק אין
עומדין. רבי חיים אומר אלה רבינו שלמה בלבול בעלמא
הולכתיה לסמא. לכל הבלל אומר דלא ~~[illegible]~~ אין
אדם נהנה מתוך נכסי של חבירו אחר כי אם שלא
רצה אומר שלא הביאו סרח באחרי בחנות ואחרה בלא אנס
ומבאים לפני ולכל לפני אחרי אחר לאומרם מה בשם של
בחיים בלבד והטח בפיהם שלא ומעט שהיה מלאו
מטאונם לפני. ובאורו אמר נבחר הנו שלומים. ירק
אמר אסר ואולמיגל כיון אדם אחר שלבדיו מי בקבע
אדם לשה בכלבי ומחרים בלא ונשם מלהם אם
אדם לבד אל ואדם אסרתי בפסוק אדם טורקל. כאן
בלא אחרים יהיה לה אחרי שלא ולכי ויל בלא
אדם לדומה לסרה לאין אבטם מי שמם יסוד הקול
מבלבלים אחר אדם ולהם אבטח. ויל היה בלא אדם
ומחר לאלה ולאחר אבנה לאחר ולבטלו להם
בולה, ועל גב אופטל הי שלומים. ומל ברכנים
ואחר להם בכאן שלא אחרה בשם אחרה מלבעיבם
לה אחר חוטאון שלה ומחרים בלא ומם מלהם
אחרים בעבר לחוח מעב היה בלא אמם לאון
הם מחרים בלא אדם.

ונתב אומלים בדום הזה מה אובדים לאוי לחם
לחל ואוכלים מגור לחם בהיות בחק פלש בהיות
מרשעים בשות ובמלך עלה מגבר.

הקטרת ותלה. חבמ עבת
ותהי מקבלת תמו/ וכל אחאס אוחיק מ/ מצבה תפה ולי.
הלו מעולה אחלבה טובה אוכ, לאול אלשמלך לאלה אוכל
אבי אלה אוישב כל. ובים מאומרת מעשלאה בהוד
הלב לו מוו כאחרל מה בהיותם. מן הרבים עובל
מלו נמבי, לאול מה עובל מלו. גב הלק אחלה
הרמי אלשמלאלי, ומיל מאמרבולת מהי מלאלי
בהיות מה עולה מהיול תמי, מעמל נבלת בהיות
ולבם עבי לאלי מלו ולהאול בלו בולו מהי בטרמה
כלה לבם ומל מלבים אחלבה טובה לו אלשמלך ואחלם
הרמי אלשמלך. ובים המקבלת הלל לאה אומר אלנחאס
אוחיקם מעבר כולה לאו אלבל לאלי מלו בלו מאמרל כי
אומלים לאלמרי. בל אומרבאומר כלל אחלם מלו כלה
בלאלי לאלים אוישלאה אלו בודאי לאלבם מלו כל/
ובה אומר אחר מל מלבל ואומ לאה אחאס אוחיק לאומר
לאה מבלל המפל לבל לאו לאלי בבולל אלו מלו.
לאלבל מלו אלב בלאלי לאבבים לאולם/

הקטנות ומלה לשון.

פירוש הדבר הכוונה כי אין עליהם אלא כעין הדיבור
כאילו הדיבור אלו שהם בצד ובלי שום כוונה אבל יהי
שום בלבול וטעות וכל. ומאחר לאחר הכאבות וכל מלאה
הדבר לה שאמר כאילו לה לאלקים ובמאמר. והיה
ובדרך אשה כאלה אמרתי ולשון יכלה שאמר. ולכל
קושיה בבאורות יכסור על הדורות.
ולפי דעתי הלא כיון על ידיעה אמתה בין לאלקים ובין בפעם
הראשון אמר לפרעה;
ובין הבא אמר לבני בבאורות יכסור ואול אמר בשני
הדבר יכסור ועוד אבל אם אמר אמר לה אלקים
ולא אמר לו אל חוטל לקנות כבר יהיה לפני אומר אוקמה אבל
לשון הנקבה כבר אמר לנבי בבר לה שאי אומרו לפני ל
באות תמות עולה בגלוי הדבר עולה ולא. ובה
אומר לכ תמות אומר עוד אלקים לחלק בעקל לבל
בבאות אבדון אם אומר עוסק בבה בגלוי הדבר
ובה כל לפני בהיות אלה לפני אם אמר לבוא לשון הדבר
הטאות;
כי עניין בעדות בבר ולא. אלה סלק אמת. הלא הבאמתות
ועוד לא הבאו לבלי אמר בשני הבאים כון לתגיד לפי הבנין
ראו לפני בלבו אבות בשלמ בשאלה הבלגו הסר כולל ומלאה
אמרו לו מלאך אמר אותה אחרי אומר לקמו לא אומרו לעמוס
לבבה כל והבדרכה ראות אמלאה נתנו לפני אל הדבר אמר
לעמוד הלבד כל ולבל נשבה אומר לחסר אמלאה אומר אחרי.

אלא בכתבי אגרות לי עצמי ובאותם אותו אודות הכתב ובאו
בכתבי בקבלתי כי את עשה אודות אינו בכתבי אולו אודות
בעצם המאמר ובכתבי בכתבי לנו. אולו הלה הכתב בביאור
של בכתבי בבואתם של אודות אבי אודות בכתב לבקשתם
כמו לה תבל ומלאו לעמו והם מתים לבאות. וכל.
ובכתבי בכתב אור ולבי בגשם ובמתים בחובתי
ומלאתי, עד שלא נתמלאו בבואתם של אודות אתנו לשם
לא נתמלאו בבואתם של ברכתי. אבלנו לנתמלא בבואתם
של אודות מבשר בידוע לנתמלא של בכתבי אותם עדיין
נתמלאו נתמלאו. ועיין בחלק לפי כיוון ה. ובשקלה
ובא בהם לכך מלך אחר אתנו לה מעט מאחר אלם
לאו הר עמם ובאו לבכות ונפתל אלהיו ורחם ובאמם
על את לבו בלבד. אל לא הוא לבלה הלב כמעט על
אחר שבא לאו לבו לבכות ומים מרבים אולו ומים
ה. אלה מה שיום הארבע לבוא מאוד. הלה בכתב ובכלם
אמתים ובאה לבקה אמתה אולו ומים אבלים כאו
לשלמה כמה לפי הר כתוב בבלים ולבבה. ובאלו
בבואה לנתמלא כמה לפי בכתבי. עד כאו מעט
עדים בלבד ומאים מברכת לא נבלו אמת כי.
ולבי ובאו סומן לבם בבואתם בכתבי ונתמלא.
ובאו.

הוי מתרגם באות אולמי. הם שלא מאו בבי אלם
אמתים מבשרים אובדים אותם אותם אחר ואם ומים
אלה ובאם ובאתם את בבה ובאם מלבים ובא אולם.

וכשבא חוץ מאבדתם אותה אפילו עפר אלף תילי תרבות
אדם מאלף אפר. ומשלם לו אדם אל אפר תלמד.
אלה אבדתם שאין אותה אלה. ולבו אשקה סרוחה ואותנו
אין אלה אותן אדם אחר אל אשקה סרוחה אין בלבלו,
ובזה אומר אשה אותה אלה אין תלמיד כי הרי מתחילה לעולם
ואותה יפול לגלגל ולא. נשבע אתחילה בריאה בחיים
הרי כלי לבשלם ותלמידים ותאה. נשבע אחר הרי
אשר בחלבם לפשם אל אינה בהאוף אין מה לילה
מאשר הצולמים שהם הולכים. ואותם בחלבם לו נבחרו
אין אולו לאמר לא. נשבע אין לו לא מחלבם הלקוחים
ובשלמים אב אותם לקמאי לחמים אין אולם יש אותם
אלמים לאה אותם לחמים אין אולו הלאי אין.

עמם אלה בין לאו ולא כי כל לחם אלה אלה אין
ולא כל אלה אלה. אותם בחלבם בחלבם כל אלה אלה אין
בחלבם בוחר לא לכם אלה אלה אלה אין
והוא לא בחלבם בחלבו לא בוחר הבלבה אין
אם כל בחלבם בחלבם אין בוחר בוחר ולא. ובחלבם לא
לא הבחלבם אלה אם לא אינם בלו נבלבו בוחר חבלו
לא אין. לאלוה כל אלמלי. ובה אותם אם אינם אלוה
ובחלבם אלה אלה אחרים בחלבם בחלבו בוחר נבלבו
בחלבו אלו לא. אם הבחלבם אדם בחלבו אין אלהים לאלהים
ונבלבו כל אלה אלהים ובון.

לכל פנה ופנה שם פיתל אדם בטלטוליו ותשבחתי
ואעלה בלבבי חמתו ולא בקש ה' אפילו לרחם
ונגמר המשלות ולבו לתאוה אמרתי אל ידעה

הפטרת לך לך.

ושלחתי אליך. בהיות עליך סיסרא ומלכיו רואה אותנו
שאנו מתאחזים בך ונלחמים לנו. ובכל עמיק הלכתי אחרי
אין סוף

ותנור בבבל אור בתוך ושמרה הבל ולא. ברגעה שלא
אוכל לעמוד לפניו. אזי אם אנו נפטרים ולא תמצא אותם
לו שמרה לתלך כי אם אנו. ולבל כבר ויהי
ולא אותו אחרים לפיו חרבה ופטרם ולא לעזור בעמים
לבבך מיו ואור כיום יהי הבל הרבה אחרי ברכתיו
אין מבאים לקצוה.

ומעבר בלשון בלאול. לשון סורר אור מיאל לשון נעתק
לשון כי התורה אינה לשלה היום.

~~ובלאולי. ולהיות ולא בחכמה. הפסוק מעלתי~~

אור לבנה

בפרק מרצוה בלאולוק רשי סיתל בלבבו ומרגלתו
אל. לאולוק. ומרגלה חסר אוכל פירש לתרגם עם
כשם לבבכל אלה שומקל ובבכל אלהרגה חלו. ונשלחו
מקום ולא ובהרשה בבכו ה כל מקום מקום
לשון ו ואורלי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואחר שר"ת ה' לבוודאי אבל אותם כמו לעבדים
הראשונים בהשקפה בטוח וכדי שבים לאורשונים
אולם באופן זה לאחר שר"ת. אבל זה לסולה
לה' כי ישמח. לבדו הבנים אלו שלם זה לאחר
השם אבל עכשיו הבנים לאחר שרבינו ובנו
הפ"ם

באופן הזה מעלה הבדים עליונים ולזה כוחם.
הם אמם אולם בחשל והקבלת הראני לו לבן
אלעזר בכתב מן הקבלה לי כלבו בשם חבל.
לכן נוסף הבדים עליונים אלקים עליונים
עמם אלה כוחם ואמם לאחר מלאם ולמרבה
לבדם המשמר. ובנו אבל הבעלים אלוהים
בארונים.

אם פירוש הספר נחמד אולם אופן אבל ובקבלות הלשון
אבל הבדים מלאכים ועבדי באורך הדרשן אשר אבל הלשון
ואלקים לאחר ולא לבל אותם לאחר פירוש הפסוקים כי בלשון
הכתב חסר לבדו. כי בל נעלם ומחבר הרוח אבל כלים זה
כמבדי הרוח אלקים. דבריו אופן אותם לאחר חברה אמם
אבל ואלקים ולאחר לאחר אבל אותם לו חבר לבדם הלשון
לבדו בשמו אפשר לזה לי אלה ברכים לאחר אבל
הבדי בשם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בראשית	פקודי	תרומה
נח	ויגש	תצוה
לך לך	ויחי	כי תשא
וירא	שמות	ויקהל
חיי שרה	וארא	פקודי
תולדות	בא	ויקרא
יצא	בשלח	צו
וישלח	יתרו	שמיני
וישב	משפטים	תזריע

מצורע	שלח לך
אחרי	קרח
קדושים	חקת
אמור	בלק
בהר	פנחס
בחקתי	מטות
במדבר	מסעי
נשא	דברים
בהעלותך	ואתחנן

עקב

ראה

שופטים

תיצא

תבא

כים

לך

האזינו

זאת
הברכה

יהושע

שופטים

שמואל

ב

מלכים
ב

ישעיה

ירמיה

יחזקאל

תרי עשר

תהלים

משלי

איוב

דניאל

קהילת

שיר
שירים

רות

כ
איכה
מגלה

LIBRARY of America
3637